

د اول سموئیل کتاب

د سموئیل زېږېدنه

۱ یو سړی چې القانه نومېده او د افرایم د قبیلې څخه ؤ، د افرایم د غرنۍ سیمې په رامه کې اوسېده. پلار یې یروحام او نیکه یې الیهو ؤ. الیهو د توحو زوی او د صوف د کورنۍ څخه ؤ. ۲ القانه دوه ښځې درلودلې، د یوې نوم حنا او د بلې نوم فنینه ؤ. فنیني اولادونه درلودل خو حنا اولاد نه درلود.

۳ القانه به هر کال د مطلق قادر څښتن د عبادت او د قربانۍ د ادا کولو دپاره د خپل ښار څخه شیلوه ته تله. د عیلي دوه زامن حفني او فینحاس هلته د څښتن کاهنان وو. ۴ په کومه ورځ به چې القانه قرباني کوله، نو هغه به د غوښې یوه برخه خپلې ښځې فنیني ته او یوه یوه برخه به یې د هغې ټولو زامنو او لورگانو ته ورکوله. ۵ څرنګه چې حنا پرې گرانه وه، که څه هم هغې اولاد نه درلود، خو هغې ته به یې د یوې برخې څخه زیاته غوښه ورکوله. ۶ د هغې ښې فنیني به هغه ځوروله او سپکوله به یې، ځکه چې څښتن هغه شنډه کړې وه. ۷ هر کال به داسې کېدل، چې کله به حنا د څښتن کور ته تلله نو د هغې ښې فنیني به هغه دومره خفه کوله تر دې پورې چې هغې به ژړل او هیڅ شی به یې نه خوړل. ۸ د هغې میړه القانه به له هغې څخه پوښتنه کوله: <ای حنا، ولې ژاړې؟ ولې څه نه خورې؟ ولې همپشه دومره خفه یې؟ آیا زه د ستا دپاره د لسو زامنو څخه ښه نه یم؟>

حنا او عیلي

۹) یو ځل کله چې هغوی په شیلوه کې د خښتن په کور کې د خوړلو او څښلو څخه وزگار شول، حنا پاڅېده. په دې وخت کې عیلي کاهن د خښتن د کور په دروازه کې په خپلې چوکۍ باندې ناست ؤ. ۱۰) حنا ډېره خفه وه او ډېر سخت یې وژړل او خښتن ته یې دعا وکړه. ۱۱) هغې نذر وکړ او ویې ویل: <ای مطلق قادر خښتنه، که چېرې ته په ما غمزپلې رحم وکړې او زما دعا قبوله کړې او ماته یو زوی راکړې، نو زه وعده کوم ترڅو چې ژوندی وي هغه به تاته نذرانه کړم او د هغه سر به هیڅکله هم ونه خرابیل شي.>

۱۲) حنا د زیات وخت دپاره خښتن ته دعا کوله. عیلي کاهن ورته ځیر شو او ویې لیدل چې د هغې شونډې خوځېدلې. ۱۳) هغې په خپل زړه کې دعا کوله، یوازې د هغې شونډې خوځېدلې خو اواز یې نه اورېدل کېده. نو عیلي گمان کاوه چې هغه نېشه ده. ۱۴) او هغې ته یې وویل: <ترڅو پورې به نېشه یې؟ شراب دې پرېږده.>

۱۵) حنا ځواب ورکړ: <نه، باداره، زه نېشه نه یم. زه هغه نښه یم چې ډېر کړاونه مې گاللي دي، ما شراب نه دي څښلي، زه خپلې سختی د خښتن حضور ته وړاندې کوم. ۱۶) دا فکر مه کوه چې زه خرابه نښه یم، زه د ډېر غم او خفگان څخه دلته داسې دعا کوم.>

۱۷) عیلي ځواب ورکړ: <په خیر لاره شه، د اسراییلو خدای دې هغه څه درکړي چې تا ورڅخه غوښتي دي.> ۱۸) هغې وویل: <په خپلې خدمتگاري باندې مهربانه شي.> بیا هغه په خپله لاره روانه شوه، یو څه یې وخوړل او نوره خفه نه وه.

۱۹) القانه او د هغه کورنۍ سبا سهار وختي پاڅېدل، د خښتن عبادت یې وکړ او دوی خپل کور ته چې په رامه کې ؤ بېرته ستانه شول. القانه د خپلې نښې حنا سره ځملاست او خدای د هغې دعا قبوله کړه. ۲۰) څه موده وروسته حنا امیدواره شوه او زوی یې پیدا شو او په هغه باندې یې

سموئیل نوم کېښود. هغې خرگنده کړه: <ځکه چې هغه مې د خدای څخه غوښتی ؤ.>

حنا سموئیل وقفوي

٢١ هغه وخت بیا راغی چې القانه او د هغه کورنۍ شیلوه ته لاړل چې څښتن ته کلنۍ قرباني او خپل نذر وړاندې کړي. ٢٢ حنا لاړه نشوه. هغې خپل مېړه ته وویل: <کله چې هلک د تې څخه بېل کړای شو زه به هغه د څښتن تعالی کور ته بوخم او هغه به هلته ټول عمر پاتې شي.>

٢٣ القانه هغې ته وویل: <څه چې ستا په نظر کې ښه ښکاري هغه وکړه. ترڅو چې هلک د تې څخه بېلېږي په کور کې پاتې شه، څښتن دې خپله وعده پوره کړي.> نو ښځه هلته پاتې شوه او خپل زوی ته یې شیدې ورکولې.

٢٤ وروسته له هغې چې هغه د تې څخه بېل کړای شو، هلک لا وړوکی ؤ. هغه یې د ځان سره واخیست او د یو درې کلن غویي، لس کیلوگرامه اوږو او د یو ژي د انگورو د شرابو سره یې د څښتن کور ته چې په شیلوه کې ؤ یووړ. ٢٥ کله چې هغوی غویي حلال کړ هلک یې عیلي ته راوست. ٢٦ حنا هغه ته وویل: <ای صاحبه! ستا په نامه باندې قسم خورم چې زه هغه ښځه یم چې دلته ستا په څنگ کې ولاړه وم او څښتن ته مې دعا کوله. ٢٧ ما د همدې ماشوم دپاره دعا کړې وه او څه چې مې د څښتن څخه غوښتی ؤ هغه یې راکړ. ٢٨ نو اوس هغه څښتن ته وقفوم، ترڅو چې هغه ژوندی وي هغه به د څښتن وي.>

نو هغوی هلته د څښتن عبادت وکړ.

۲ ﴿۱﴾ نو حنا دعا وکړه او ويې ويل:

>زما زړه کړ څښتن ډک له خوشالی

زیات کړ څښتن ځواک زما

خاندمه په خپلو دښمنانو او خوشال یمه

ځکه وژغورلم خدای زه

﴿۲﴾ هیڅوک د څښتن په شانتي پاک نه دي

نه شته دی بل خدای بی له هغه څخه

نه شته بل ساتونکی زمونږ د خدای په شان

﴿۳﴾ ډېرې د غرور خبرې مه کوی

د خپلې خولې نه د غرور خبرې مه راباسی

ځکه څښتن دی هغه خدای چې په هرڅه پوهیږي

هغه د خلکو په کارونو باندې کړي قضاوت

د زورورو ليندې ماتيري ④

مگر کمزوري قوي کيږي

چې وو ماږه د يو مړی ډوډی دپاره شو مزدوران ⑤

خو چې وو وږي شو هغوی ماږه

هغه بڼخه چې وه شنډه راوړل اووه يې اولادونه

خو شوه کمزورې هغه بڼخه چې يې ډېر لرل بچي

اخلي ژوند خښتن او ورکوي ژوندون ⑥

کوزوي گور ته خلک راپورته کوي يې هم

خوک غريبوي او ځينې نور شتمنوي خښتن ⑦

ځينې ټيټوي او ځينې نور سرلوړوي خښتن

غريان پورته کوي د خاورو ځنې ⑧

محتاج خلک د بدبختی څخه ژغوري

هغه دوی د شهزادگانو دوستوي

خاوندان هغوی د تخت وگرځوي

ځکه چې بنسټ د ځمکې د څښتن دی

په هغې باندې يې ځمکه جوړه کړې

ژوند ساتي هغه د خپلو وفادارو ۹

خو ورکيږي به تيارو کې بدکاران

انسان نه بريالی کيږي په خپل زور

ولاړ به شي د منځه هغه څوک مخالفت چې د څښتن کوي ۱۰

د اسمان نه به هغه تندر راوارتوي په هغوی

کړي څښتن به عدالت په دنيا ټولې

ورکوي به خپل پادشاه لره قوت

بريالی به کړي هغه خپل غوره کړي پادشاه <

بيا القانه خپل کور ته چې په رامه کې ؤ لاړ، مگر هغه هلک سموئيل په شيلوه کې پاتې شو او ۱۱

د عیلي کاهن تر نظر لاندې يې د څښتن خدمت کاوه.

د عیلي بدکاره زامن

١٢-١٣) د عیلي زامن بدکاره وو، هغوی د خښتن درناوی نه کاوه، مذهبي اصول به یې تر پښو لاندې کول. په هغه وخت کې د قوم سره د کاهنانو داسې رواج ؤ چې کله به چا قرباني کوله څه وخت به چې غوښه لا په دېگي کې خوټېدله د کاهن نوکر به د درې غاښي پنځې سره راته. (١٤)

هغه به دا پنځه په دېگي کې غوټه کوله او هرڅه به چې د پنځې سره راپورته شول هغه به کاهن د خپل ځان دپاره واخیستل. هغوی به د ټولو اسراییلیانو سره چې شیلوه ته راتلل همداسې رویه کوله. (١٥) برسېره پردې حتی 'مخکې له دې چې دوی به وازگي سوزولې، د کاهن نوکر به راغی او هغوی چې قرباني کوله ورته ویل به یې: <د کاهن دپاره داسې غوښه راکړه چې کباب شي، هغه به جوش شوې غوښه قبوله نه کړي بلکه یوازې خامه غوښه به قبوله کړي.>

١٦) که قرباني کوونکي به ځواب ورکړ: <پرېږده چې اول وازگي وسوزل شي بیا هرڅه چې غواړې وایې خله>، نو د کاهن نوکر به ویل: <نه! اوس یې راکړه او که نه، نو په زور به یې در نه واخلم.>

١٧) د عیلي د زامنو گناه د خښتن په نظر کې ډېره لویه وه ځکه چې دوی به هغو قربانیو ته په سپک نظر کتل چې خښتن ته به وړاندې کېدلې.

سموئیل په شیلوه کې

١٨) مگر سموئیل به د خښتن خدمت کاوه، په داسې حال کې چې هغه وړوکی ماشوم ؤ او مقدس کتاني پېشېند به یې اغوست. (١٩) مور به یې هر کال د هغه دپاره یوه وړه چپنه جوړوله او څه وخت چې به د خپل میره سره د کلنی قربانی دپاره تلله هغه به یې سموئیل ته ورکوله. (٢٠) عیلي

القانه او د هغه ښځې ته برکت ورکاوه او القانه ته به يې ويل: <څښتن دې د دې ښځې څخه تاته نور اولادونه درکړي چې د هغه ځای ونيسي، هغه چې تا څښتن ته وقف کړی دی. > بيا به القانه او حنا خپل کور ته ستنېدل. (٢١) څښتن حنا ته برکت ورکړ او هغې ته يې نور درې زامن او دوه لورگانې ورکړې. په عين حال کې هغه هلک سموئيل د خدای په خدمت کې لويده.

عيلي خپلو زامنو ته اخطار ورکوي

(٢٢) په دې وخت کې عيلي ډېر زور شوی ؤ او هرڅه چې د هغه زامنو د اسرايلو سره کول هغه اورېدل او دا يې هم اورېدل چې څنگه هغوی د هغو ښځو سره ځملاستل چې د مقدسې خېمې په دروازه کې يې خدمت کاوه. (٢٣) نو هغوی ته يې وويل: <تاسو ولې داسې کارونه کوئ؟ زه د ټول قوم څخه ستاسو د بدو کارونو په هکله خبرې اورم. (٢٤) نور بس دی، زما زامنو! هغه څه چې د څښتن د قوم له خوا ستاسو په باره کې اورم ښه خبره نه ده. (٢٥) که يو سړی د بل سړي په وړاندې گناه وکړي نو خدای کولای شي چې د هغه څخه شفاعت وکړي، خو که څوک د څښتن په وړاندې گناه وکړي نو څوک کولای شي چې د هغه شفاعت وکړي؟ > مگر د عيلي زامنو د خپل پلار خبره وانه ورېدله، نو ځکه څښتن وغوښتل چې هغوی ووژني.

(٢٦) هغه هلک يعنې سموئيل لويده او په څښتن او خلکو باندې گران ؤ.

د عيلي د کورنۍ په ضد وړاندوينه

(٢٧) نو يو نبي عيلي ته راغی او د څښتن له خوا يې دغه پيغام هغه ته راوړ: <کله چې ستا د نيکونو څخه هارون او د هغه کورنۍ د مصر د فرعون غلامان وو خپل ځان مې هغوی ته ښکاره کړ. (٢٨) د اسرايلو د ټولو قبيلو څخه مې هغه غوره کړ چې زما کاهن شي او زما د قربانۍ ځای ته لاړ

شي، هلته خوشبويي وسوزوي او زما په مخکې مقدس پېشبنډ واغوندي. ما هغوی ته دا حق ورکړ ترڅو د هغه قربانيو يوه برخه د ځان دپاره وساتي چې د قرباني په ځای کې سوزيږي. (۲۹) نو ولې زما د هغه قربانيو او نذرانو بې عزتي کوي هغه چې زه يې د خپل کور دپاره غواړم؟ ولې خپلو زامنو ته زما څخه زيات عزت ورکوي؟ تاسو زما د قوم اسراييلو د ټولو نذرانو د ډېرو نېو برخو په وسيله خپل ځانونه چاغ کړي دي. (۳۰) نو زه د اسراييلو څښتن خدای وایم: ما پخوا وعده کړې وه چې ستاسو کورنی او خپلخانه به تل تر تله د کاهنانو په توگه زما خدمت کوي. مگر اوس وایم زه به داسې نور ونه کړم! هرڅوک چې زما عزت وکړي زه به د هغه عزت وکړم او هرڅوک چې زما بې عزتي کوي هغه به بې عزته کړم. (۳۱) وگوره! داسې وخت به راشي چې زه به ستا د کورنی او ستا د خپل ټول ځوانان مړه کړم ترڅو چې ستا په کورنی کې هيڅوک هم د سپين ږيرتوب عمر ته ونه رسېږي. (۳۲) ته به پريشانه يې او په بخيلی سره به هغه برکتونه ووينې چې زه به يې د اسراييلو نورو خلکو ته ورکړم او ستا په کورنی کې به هيڅوک هيڅکله د سپين ږيرتوب عمر ته ونه رسېږي. (۳۳) خو که چېرې څوک ستا په اولادې کې ژوندی پاتې شي او د کاهن په توگه هم زما خدمت کوي، په غم او درد کې به ژوند کوي. ستا ټوله نوره اولاده به په تاوتریخوالي باندې مړه شي. (۳۴) کله چې ستا زامن حفني او فينحاس دواړه په يوه ورځ باندې مړه شي نو دا به تاته څرگنده شي چې څه چې ما ويلې وو هغه به رښتيا شي. (۳۵) زه به داسې يو کاهن د ځان دپاره غوره کړم چې ماته وفادار وي او هغه کارونه سرته ورسوي چې زه يې غواړم. زه به هغه ته اولاده ورکړم او هغه به همپشه زما د غوره شوي پادشاه خدمت کوي. (۳۶) ستا هر يو اولاد چې ژوندی پاتې شي هغه به کاهن ته ورځي، د پيسو او ډوډی دپاره به هغه ته سر ټيټوي او زاری به ورته کوي چې ماته د کاهن توب کار راکړه ترڅو يوه مړی ډوډی ترلاسه کړم.

څښتن سموئيل سره خبرې کوي

۱) په هغو ورځو کې چې سموئیل د عیلي تر لارښودنې لاندې د خښتن خدمت کاوه د خښتن له طرفه پیغامونه او رویاګانې ډېرې لږې وې. ۲) یوه شپه عیلي چې سترګې یې ډېرې کمزورې شوې وې او په سختۍ سره یې لیدلی شول په خپل ځای کې ویده ؤ. ۳) خراغ لا مړ شوی نه ؤ خو سموئیل د خدای په کور کې ویده ؤ او هلته د خدای د لوظ سپېڅلی صندوق ایښودل شوی ؤ. ۴) په دغه وخت کې خښتن غږ وکړ: <سموئيله! سموئيله!>

سموئیل ځواب ورکړ: <زه دلته یم.> ۵) هغه عیلي ته ورمونده کړه او ویې ویل: <تا ماته غږ وکړ، زه دلته یم.>

مګر عیلي ځواب ورکړ: <ما غږ نه دی کړی، بېرته لاړ شه او خمله.> نو هغه لاړ او خملاست.

۶) خښتن بیا ورباندې غږ وکړ: <ای سموئيله!> او سموئیل راپاڅېده، عیلي ته ورغی او ویې ویل: <تا ماته غږ وکړ، زه دلته یم.>

عیلي وویل: <ای زما زویه، ما تاته غږ نه دی کړی، بېرته لاړ شه او خمله.> ۷) سموئیل لا تر دې وخته پورې خښتن نه پېژنده یعنې د خښتن پیغام ورته نه ؤ رسېدلی.

۸) خښتن د دریم ځل دپاره په سموئیل باندې غږ وکړ. سموئیل پاڅېد، عیلي ته ورغی او ویې ویل: <تا ماته غږ وکړ، زه دلته یم.>

نو بیا عیلي پوه شو چې خښتن په هلک باندې غږ کوي. ۹) نو بیا عیلي سموئیل ته وویل: <لاړ شه، خمله او که چېرې هغه غږ وکړ ووايه: خبره وکړه ای خښتنه، ځکه ستا غلام یې اوري.> نو سموئیل لاړ او په خپل ځای کې خملاست.

۱۰) خښتن راغی، ودرېد او د مخکې په شان يې غږ وکړ: <ای سموئيله! ای سموئيله!>

سموئيل وويل: <خبره وکړه ځکه چې ستا غلام يې اوري.>

۱۱) خښتن هغه ته وويل: <زه به اوس د اسراييلو په قوم باندې داسې کار وکړم چې هغه به ډېر هېبتناکه وي او هرڅوک يې چې واورې هغه به هک حيران شي. ۱۲) زه به هغه ټولې خبرې چې د عيلى د کورنۍ په ضد مې کړې دي د اول نه تر اخره پورې سرته ورسوم. ۱۳) ما پخوا هغه ته ويلي وو چې زه به تر ابده پورې د هغه کورنۍ ته سزا ورکوم په دې خاطر چې زامنو يې زما په ضد کفر ويلي دي. عيلى پوهېده چې هغوى دا کار کوي خو د هغوى مخنيوى يې نه کاوه. ۱۴) له دې کبله د عيلى د کورنۍ دپاره مې قسم خوړلى چې د هغه د کورنۍ گناه به هيڅکله د قربانۍ او يا نذرانو په ورکولو سره لېرې نه شي.>

۱۵) سموئيل تر سبا پورې پروت ؤ او بيا هغه پاڅېده او د خښتن د کور دروازې يې خلاصې کړې. هغه ووپرېده چې عيلى ته د خپلې رويا په باره کې ووايي. ۱۶) مگر عيلى په هغه باندې غږ وکړ او وپې ويل: <ای سموئيله! زما زويه!>

سموئيل ځواب ورکړ: <زه دلته يم.>

۱۷) عيلى پوښتنه وکړه: <خښتن تاته څه وويل؟ زما څخه يې مه پټوه، که چېرې هغه څه چې خداى تاته ويلي دي ماته ونه وايې نو خداى دې تاته سخته سزا درکړي.> ۱۸) نو سموئيل هغه ته هرڅه وويل، د هغه څخه يې هيڅ شى پټ نه کړ. عيلى وويل: <هغه خښتن دی. هرڅه چې د هغه په نظر کې ښه ښکاري هغه دې وکړي.>

۱۹) سموئيل لوئیده او خښتن د هغه سره ؤ. هرڅه وړاندوينه به يې چې کوله هغه رښتيا کېدله.

٢٠ ټول اسراييليان د دان څخه په شمال کې او تر بئرشبع په جنوب کې په دې پوه شول چې سموئيل په رنبتيا سره د څښتن نبي شو. ٢١ څښتن به په شيلوه کې سموئيل ته ځان ښکاره کاوه او خپل پيغام به يې ورته رساوه.

٤ ١ سموئيل به د اسراييلو ټول قوم ته د خداى خبرې رسولي.

فلسطينيان د لوظ صندوق لاس ته راوړي

اسراييليان د فلسطينيانو سره د جنگ دپاره روان شول، اسراييليانو په ابن عزرا او فلسطينيانو په افيق کې خپلې خېمې ودرولې. ٢ فلسطينيانو خپل ځواکونه د اسراييلو سره د مقابلې دپاره ځاى په ځاى کړل. څنگه چې جگړه خپره شوه نو اسراييليانو د فلسطينيانو له خوا ماتې وخوړه، د جنگ په ډگر کې نژدې څلور زره اسراييليان ووژل شول. ٣ کله چې ژوندي پاتې شوي نفر بېرته کمپ ته راستانه شول نو د اسراييلو سپين ږيرو وويل: >ولې نن ورځ څښتن فلسطينيان پرېښودل چې مونږ ته ماتې راکړي؟ راځئ چې د شيلوه څخه د څښتن د لوظ صندوق راوړو ترڅو هغه زمونږ سره لاړ شي او مونږ د دښمنانو څخه وژغوري.< ٤ نو عسکرو شيلوه ته خپل استازي ولېږل چې د مطلق قادر څښتن د لوظ صندوق راوړي چې هغه د کروييانو د پاسه په تخت باندې ناست دى. او د عيلى دوه زامن حفني او فينحاس د لوظ د صندوق سره راغلل.

٥ کله چې د لوظ صندوق راوړسېده اسراييليانو په داسې لوړ اواز سره د خوشالۍ چيغې ووهلې چې ځمکه ولرژېدله. ٦ څنگه چې فلسطينيانو دا چيغې واورېدلې پوښتنه يې وکړه: >د عبرانيانو په کمپ کې دا چيغې د څه دپاره دي؟< کله چې فلسطينيان پوه شول چې د څښتن د لوظ صندوق د عبرانيانو کمپ ته راوړل شو، ٧ هغوى ووېرېدل او ويلي: >يو د خدايانو څخه کمپ ته

راغی. مونږ په کړاو کې اخته کېږو! د دې څخه مخکې هیڅکله داسې پېښه نه وه شوې. (۸)
 افسوس زمونږ په حال! څوک به مونږ د دې قدرتمندو خدایانو د لاسونو څخه خلاص کړي؟ دا هغه
 خدایان دي چې مصریان یې په دښته کې په ډول ډول بلاگانو باندې ووهل. (۹) ای فلسطینیانو
 زړور اوسئ! د مېړنو په شان وځنگېږئ هسې نه چې مونږ د عبرانیانو غلامان شو، لکه څنگه چې
 دوی زمونږ غلامان وو. نو د مېړنو په شان جنګ وکړئ! <

(۱۰) نو فلسطینیانو سخت جنګ وکړ. اسرائیلو ماتې وخوړله او هر یو خپل کور ته وتښتېد. دا ډېره
 لویه وژنه وه یعنې دېرش زره اسرائیلي عسکر ووژل شول. (۱۱) د خدای د لوظ صندوق ونیول شو
 او د عیلي زامن حفني او فینحاس دواړه ووژل شول.

د عیلي مړینه

(۱۲) په هماغه ورځ د بنیامین د قبیلې یو سړی د جنګ د میدان څخه وتښتېد او شیلوه ته لاړ. د
 هغه کالي شلېدلي وو او په خپل سر باندې یې خاورې اچولې وې. (۱۳) کله چې هغه راوړسېد
 عیلي په خپلې چوکۍ باندې د سرک په غاړه ناست ؤ. په ځیر یې کتل ځکه چې د هغه زړه د خدای
 د لوظ صندوق دپاره لږزېده. کله چې هغه سړی ښار ته ورننوت او څه چې پېښ شوي وو بیان یې
 کړل نو په ټول ښار کې چیغې شوې. (۱۴) - (۱۵) عیلي اته نوي کلن ؤ او ږوند ؤ، خو د خلکو چیغې
 یې واورېدلې بیا یې پوښتنه وکړه: <دا شورماشور د څه دپاره دی؟> بنیامینی سړی ژر عیلي ته
 ورغی. هغه ته یې وویل: (۱۶) <زه همدا اوس د جنګ له میدان څخه راغلم او همدا نن له هغه
 ځایه راتښتېدلی يم.>

عیلي پوښتنه وکړه: <ای زویه! څه پېښه شوې ده؟> (۱۷) هغه سړي چې دا خبر یې راوړی ؤ
 ځواب ورکړ: <اسرائیلیان د فلسطینیانو څخه تښتېدلي دي او لښکرو ته دروند زیان رسېدلی دی،

ستا دواړه زامن حفني او فينحاس هم وژل شوي دي او د خدای د لوظ صندوق نيول شوی دی. <
 ۱۸ کله چې هغه سړي د لوظ د صندوق يادونه وکړه، عیلي د خپلې چوکۍ څخه چې د ښار د
 دروازې په څنگ کې وه په شا وغورزېد. څرنګه چې هغه سپين بریږی او دروند سړی ؤ اورمېر يې
 مات شو او مړ شو. هغه څلوېښت کاله د اسراييلو مشر ؤ.

د فينحاس د کونډې مړينه

۱۹ د عیلي زورور يعنې د فينحاس ښځه اميدواره وه او د هغې د اولاد د زېږېدلو وخت نژدې ؤ.
 کله چې هغې دا خبر واورېد چې د خدای د لوظ صندوق نيول شوی دی او د هغې خسر او مېړه
 مړه شوي دي، په هغې باندې د اولاد د زېږونې درد راغی او اولاد يې وزېږاوه. ۲۰ څنګه چې
 هغه د مرګ په حال کې وه، هغو ښځو چې د هغې سره وې ويې ويل: <مه نا امیده کېږه، تا زوی
 وزېږاوه.> مګر هغې ورباندې پروا ونه کړه او ځواب يې ورنه کړ. ۲۱ هغې په هغه هلک باندې
 ايځاېد نوم کېښود او دا يې څرګنده کړه: <د خدای جلال د اسراييلو څخه لار.> دا يې ځکه وويل
 چې د خدای د لوظ صندوق نيول شوی ؤ او د هغې خسر او مېړه مړه شوي وو. ۲۲ هغې وويل:
 <د خدای جلال د اسراييلو څخه لار ځکه چې د خدای د لوظ صندوق نيول شوی دی.>

د لوظ صندوق د فلسطين په ښارونو کې

۵ ۱ وروسته له دې چې فلسطينيانو د خدای د لوظ صندوق ونيوه، هغه يې د ابن عزر څخه د
 اشدود ښار ته يووړ. ۲ هغوی دا صندوق د خپل خدای يعنې د داجون بتخانې ته يووړ او د
 داجون په خوا کې يې کېښود. ۳ کله چې د اشدود خلک په راتلونکې ورځ د وخته پاڅېدل ويې
 ليدل چې د داجون بت د څښتن د لوظ صندوق په مخکې په ځمکې باندې پرمخې پروت ؤ! نو
 دوی داجون راواخيست او بېرته يې په خپل ځای کې کېښود. ۴ مګر کله چې دوی په راتلونکي

سهار پاڅېدل داجون د څښتن د لوظ د صندوق په مخکې په ځمکې باندې بيا پرمخې لوېدلی ؤ! دا ځل د بت سر او لاسونه مات شوي وو او د دروازې په درشل کې پراته وو. يوازې د هغه بدن پاتې ؤ. (۵) په همدې خاطر د داجون کاهنان او عبادت کوونکي تر نن ورځې پورې په اشدود کې د داجون د بت خانې د دروازې په درشل باندې پښه نه ږدي.

(۶) څښتن د اشدود خلکو ته درنه سزا ورکړه او هغوی يې سخت ووېرول. هغه د اشدود او د هغه د شاوخوا سيمو خلک د پرسوب په مرض اخته کړل. (۷) کله چې د اشدود خلکو دا پېښه وليدله هغوی وويل: <د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق بايد نور زمونږ سره پاتې نه شي ځکه چې د هغوی خدای مونږ او زمونږ خدای داجون ته سزا ورکوي.> (۸) نو هغوی استازي ولېږل او د فلسطينيانو ټول پادشاهان يې يوځای راوغوښتل او د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: <د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق سره څه وکړو؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هغه جت ته يوسئ> نو هغه يې د فلسطين بل ښار يعنې جت ته يووړ. (۹) مگر وروسته له دې چې صندوق هلته ورسېد، څښتن هغه ښار ته هم سزا ورکړه او په هغوی باندې يې سخته وېره او وارخطايي راوستله. څښتن د هغه ښار ټول خلک د ځوانانو څخه نيولې تر زړو پورې د پرسوب په مرض اخته کړل. (۱۰) نو دوی د خدای د لوظ صندوق د فلسطين يو بل ښار عقرون ته ولېږه، خو کله چې صندوق هلته ورسېده خلکو چيغې ووهلې: <هغوی د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق د دې دپاره دلته راوړی دی چې مونږ ټول ووژني.> (۱۱) نو دوی د فلسطينيانو ټول پادشاهان بيا يوځای سره راوغوښتل او ويې ويل: <د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق ولېږئ، پرېږدئ چې هغه بېرته خپل ځای ته واستول شي، که نه، نو مونږ او زمونږ قوم به ووژني.> په ټول ښار کې وېره او وارخطايي وه ځکه چې خدای هغوی ته ډېره درنه سزا ورکوله. (۱۲) هغه خلک چې مړه نه شول د پرسوب په مرض باندې اخته شول. خلکو د مرستې دپاره خپلو خدايانو ته چيغې ووهلې.

د لوظ صندوق اسراييلو ته بېرته استول کيږي

٦ (١) هغه وخت چې د خښتن د لوظ صندوق اووه مياشتې د فلسطين په سيمه کې و، (٢)

خلکو کاهنان او فال کتونکي راوغوښتل او د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: <د خښتن د لوظ د صندوق سره څه وکړو؟ څنگه يې خپل اصلي ځای ته بېرته واستوو؟>

(٣) هغوی ځواب ورکړ: <که تاسو د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق استوی نو بايد د هغه سره

نذرانه هم واستوی چې ستاسو د گناه بدله ادا کړي. د لوظ صندوق بايد بېرته بې له نذرانې ونه استول شي، په دې ډول به تاسو روغ شئ او تاسو ته به څرگنده شي چې ولې هغه تاسو ته سزا درکوله.>

(٤) خلکو پوښتنه وکړه: <څه قسم نذرانه هغه ته واستوو؟>

هغوی ځواب ورکړ: <د فلسطينيانو د پادشاهانو د شمېر په مطابق د پرسوب د مرض پنځه د سرو زرو نمونې او پنځه د سرو زرو مورکان، ځکه چې هماغه يو شان بلا تاسې ټول او ستاسو پادشاهان وهلي دي. (٥) تاسو بايد د پرسوب او د هغو مورکانو نمونې جوړې کړئ چې هېواد وړانوي او د

اسراييلو خدای ته عزت ورکړئ. بنايي چې هغه تاسو، ستاسو خدایانو او ستاسو خاورې ته سزا ورکول بس کړي. (٦) تاسو ولې د مصريانو او فرعون په شان خپل زړونه سخت کړي دي؟ دا مه

هېرئ چې څنگه خدای هغوی مسخره کړل ترڅو چې هغوی اسراييلو ته اجازه ورکړه چې د مصر څخه لاړ شي. (٧) اوس يوه نوې گاډۍ تياره کړئ او دوه غواگانې چې خوسکي يې زېږولي وي

او هيڅکله د هغو په غاړو باندې جغ نه وي ايښودل شوی، په گاډۍ پورې وتړئ او د هغوی خوسکي بېرته غوجل ته بوځئ. (٨) د خښتن د لوظ صندوق واخلي، په گاډۍ کې يې کېږدئ او هغه د سرو زرو شيان چې تاسې يې د خپلې گناه په بدل کې هغه ته ورلېږئ په يوې صندوقچې کې

د هغه په خوا کې کېږدئ، بیا یې ولېږئ چې په خپله لار شي. (۹) نو بیا هغې ته وگورئ، که چېرې هغه خپلې سیمې ته یعنې د بیت شمس په لور لار، دا د دې معنی لري چې دا د اسرائیلو خدای دی چې په مونږ یې دغه لوی آفت راوستی دی، خو که چېرې لار نه شو نو بیا به پوه شو چې دا بلا هغه نه ده رالېږلې او دا یوازې یوه تصادفي پېښه وه.

(۱۰) نو فلسطینیانو همداسې وکړل. دوه لنګې غواګانې یې واخیستلې، ګاډی پورې یې وتړلې او د هغو خوسکي یې په غوجل کې بند کړل. (۱۱) هغوی د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د مورکانو او د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې وې په ګاډی کې کېښودلې. (۱۲) نو غواګانې نېغې د بیت شمس په لورې لارې. په ټوله لاره باندې یې رمبرې وهلې او چپ یا ښي خواته نه ګرځېدلې. د فلسطینیانو پادشاهان د بیت شمس تر پولې پورې په هغوی پسې لارل.

(۱۳) د بیت شمس خلکو په دره کې خپل غنم لو کول او کله چې هغوی خپلې سترګې پورته کړې او د لوظ صندوق یې ولیده، په لیدلو سره یې خوشاله شول. (۱۴) ګاډی د یو سړي پټي ته چې یوشع نومېده او په بیت شمس کې اوسېده راغله او هلته د یو لوی ګټ په خوا کې ودرېدله. خلکو د ګاډی لرګي مات کړل او غواګانې یې د سوزېدونکې نذرانې په توګه څښتن ته قرباني کړې. (۱۵) لویانو د څښتن د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د سرو زرو شیان وو راکوز کړل او په هغه لوی ګټ باندې یې کېښودل. په هغه ورځ د بیت شمس خلکو سوزېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ څښتن ته وړاندې کړې. (۱۶) د فلسطینیانو پنځو پادشاهانو دا ټول ولیدل او په هماغه ورځ عقرون ته ستانه شول.

(۱۷) فلسطینیانو هغه د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې چې د خپلو ګناهونو په بدل کې یې څښتن ته لېږلې وې یعنې د اشدود، غزه، اشقلون، جت او عقرون د هر ښار دپاره یې یوه، یوه نمونه ولېږله. (۱۸) همدارنګه هغوی د سرو زرو مورکانو څخه یو، یو هر یو ښار دپاره ولېږه چې په هغو

کې قلعه لرونکي او بې دېواله کلي شامل وو او پنځو فلسطيني پادشاهانو ورباندې حکمراني کوله. هغه لوی گټې چې د خښتن د لوظ صندوق يې په هغې باندې کېښود تر نن ورځې پورې د بيت شمسي يوشع په پټي کې دی، دا د هغه شاهد دی چې هلته څه پېښ شوي وو.

١٩ خښتن د بيت شمس د خلکو څخه اويا سړي ووژل، ځکه چې هغوی د لوظ د صندوق دننه وکتل. خلکو ویر کاوه ځکه چې خښتن په هغوی کې ډېره لويه وژنه وکړه. ٢٠ نو د بيت شمس خلکو پوښتنه وکړه: <څوک کولی شي چې د خښتن يعنې پاک خدای په حضور کې ودرېږي؟> صندوق چېرته ولېږو چې زموږ څخه لېرې شي؟> ٢١ نو دوی د قريه يعاريم د ښار خلکو ته استازي واستول ويې ويل: <فلسطينيانو د خښتن د لوظ صندوق بېرته رالېږلی دی، راشئ او تاسې يې خپل ځای ته يوسئ.>

٧ ١ نو د قريه يعاريم خلکو د خښتن د لوظ صندوق راواخيست او هغه يې د ايناداب کور ته چې د يوې غونډۍ د پاسه ؤ يووړ. د هغه زوی العازار يې وقف کړ چې د خښتن د لوظ صندوق وساتي.

سموئيل په اسراييلو باندې حکومت کوي

٢٢ د خښتن د لوظ صندوق د اوږدې مودې دپاره يعنې څه ناڅه شل کاله په قريه يعاريم کې پاتې شو. په دې موده کې ټولو اسراييلو ویر وکړ او د خښتن په لټون کې شول.

٢٣ سموئيل د اسراييلو قوم ته وويل: <که چېرې تاسو د زړه له کومي خښتن ته راگرځئ، نو تاسو بايد پردي خدايان او د عشتاروت بتان له خپلو ځانونو څخه لېرې کړئ. خپل ځانونه په بشپړه توگه خښتن ته وقف کړئ او يوازې د هغه عبادت وکړئ، نو هغه به تاسو د فلسطينيانو څخه

وژغوري. < ٤ > نو اسراييلو د بعل او عشتاروت بتان لهرې کرل او يوازي د خښتن عبادت يې کاوه.

٥ > بيا سموئيل ټول اسراييليان راوغوښتل چې په مصفہ کې سره راټول شي، ورته ويې ويل: <زه به خښتن ته ستاسو دپاره دعا وکړم. < ٦ > کله چې هغوی په مصفہ کې سره راغونډ شول، له کوهي څخه يې اوبه راوويستلې او د خښتن په وړاندې يې د نذرانې په توگه توی کړې. هغه ورځ يې روژه ونيوله او هلته يې دا اقرار وکړ: <مونږ د خښتن په وړاندې گناه کړې ده. < سموئيل د اسراييلو مشر ؤ او خپل کار به يې په مصفہ کې کاوه.

٧ > کله چې فلسطينيانو واورېدل چې اسراييليان په مصفہ کې سره راغونډ شوي دي، د فلسطينيانو پنځه پادشاهان د خپلو نفرو سره روان شول چې په هغوی باندې حمله وکړي. څنگه چې اسراييلو دا واورېدل نو ووپرېدل. ٨ > هغوی سموئيل ته وويل: <زمونږ دپاره زمونږ خښتن خدای ته زاري کول مه پرېږده چې مونږ د فلسطينيانو څخه وژغوري. < ٩ > نو سموئيل يو شيدې رودونکی وری واخيست او هغه ټول يې د سوزېدونکې نذرانې په توگه خښتن ته وړاندې کړ. هغه د اسراييليانو دپاره خښتن ته فرياد وکړ او خښتن د هغه فرياد واورېد. ١٠ > په هغه شيبه کې چې سموئيل سوزېدونکې نذرانه قرباني کوله، فلسطينيان د جگړې دپاره اسراييلو ته رانژدې شول، مگر په هغه ورځ خښتن په فلسطينيانو باندې د اسمان څخه تندر راوغورزاوه. هغوی بېخي وارخطا شول او له وېرې وتښتېدل. ١١ > اسراييليان د مصفې څخه ووتل او تر بيت کار پورې په فلسطينيانو پسې شول او په لاره کې يې هغوی ووژل.

١٢ > په هغه وخت کې سموئيل يوه تيره واخيسته او هغه يې د مصفې او شن ترمنځ ودروله. هغه يې <د مرستې د تيرې > په نوم ياده کړه او ويې ويل: <تر اوسه پورې خښتن زمونږ سره مرسته کړې

ده. < ١٣ نو فلسطينيانو ډېره بده ماته وخورله، تر ډېر وخته پورې يې بيا په اسراييلو باندې حمله ونه كړه. ترڅو چې سموئيل ژوندی ؤ، د څښتن لاس د هغوی په ضد اوچت ؤ. (١٤) د عقرون څخه تر جت پورې ټول هغه ښارونه چې فلسطينيانو د اسراييلو څخه نيولي وو بېرته اسراييلو ته ورکړل شول. اسراييلو د دغو ښارونو نژدې سيمې هم د فلسطينيانو څخه ازادې كړې. د اسراييلو او اموريانو ترمنځ هم سوله وشوه.

١٥ سموئيل د خپل ژوند تر پايه پورې د اسراييلو مشر ؤ. (١٦) هغه به هر كال په بيت ئيل، جلجال او مصفي باندې گرځېده او په دې ځايونو كې به يې شخړې حل كولې. (١٧) بيا به هغه بېرته رامه ته ستنېده، ځكه چې هلته د هغه كور ؤ او په دې ځای كې هم هغه د قاضي په توگه خدمت كاوه. په رامه كې يې د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ كړ.

اسراييليان پادشاه غواړي

٨ (١) كله چې سموئيل زور شو خپل زامن يې د قاضيانو په توگه د اسراييلو دپاره وټاكل. (٢) خو د هغه د مشر زوی نوم يوئيل او د كشر زوی نوم ابيا ؤ. هغوی په بئرشبع كې قاضيان وو. (٣) خو هغوی د خپل پلار په لار روان نه وو. د هغوی شوق صرف پيسې پيدا كول ؤ، نو رشوت به يې اخيست او انصاف به يې تر پښو لاندې كاوه.

٤ نو د اسراييلو ټول سپين بيري سره راغونډ شول او رامې ته لاړل، ترڅو د سموئيل سره وگوري. (٥) سموئيل ته يې وويل: <گوره، ته زور شوی يې او ستا زامن ستا په لاره نه ځي. اوس زمونږ دپاره پادشاه وټاکه چې په مونږ باندې حكومت وكړي ترڅو مونږ هم د نورو ټولو قومونو په شان پادشاه ولرو.> (٦) سموئيل د هغوی په دې غوښتنه خوشاله نه ؤ. نو هغه څښتن ته دعا وكړه. (٧) څښتن هغه ته وويل: <سموئيله! هرڅه چې قوم در نه غواړي هماغسې وكړه. هغوی ته

نه يې رد کړی، بلکه زه يې د خپل پادشاه په توگه رد کړی يم. (۸) د هغه وخت څخه چې ما دوی د مصر څخه راوويستل، زه يې پرېښودم او د نورو خدايانو عبادت يې وکړ. هغوی اوس ستا سره هغه کار کوي کوم چې هغوی تل زما سره کړی دی. (۹) نو بيا څه چې هغوی در نه غواړي هماغسې وکړه، مگر هغوی ته په کلکه خبرداری ورکړه او ورته وښايه چې پادشاهان به د دوی سره څنگه رويه کوي. <

(۱۰) سموئيل د څښتن ټولې خبرې هغه خلکو ته بيان کړې چې د هغه څخه يې د پادشاه غوښتنه کړې وه. (۱۱) سموئيل څرگنده کړه: <ستاسو پادشاه به ستاسو سره داسې رويه وکړي: هغه به ستاسو زامن واخلي او د هغو څخه به عسکر جوړ کړي. ځينې به يې په جنگي گاډيو کې خدمت کوي، نور به د هغه سپاره عسکر وي او ځينې به د هغه د گاډيو په مخکې ځغلي. (۱۲) ځينې به د زر کسيزه ډلې او ځينې به د پنځوس کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي. ستاسو زامن به د پادشاه ځمکه قلبه کوي، د هغه حاصلات به راغونډوي او د وسلې او د جنگي گاډيو دپاره به سامان جوړوي. (۱۳) هغه به ستاسو لورگانې بوځي او هغه ته به عطر جوړوي، پخلی به ورته کوي او ډوډی به ورته پخوي. (۱۴) هغه به ستاسو څخه ډېر ښه پټي او د انگورو او زيتونو باغونه واخلي او خپلو افسرانو ته به يې ورکړي. (۱۵) هغه به ستاسو د غلو دانو او انگورو لسمه برخه واخلي او خپلو درباريانو او افسرانو ته به يې ورکړي. (۱۶) هغه به ستاسو څخه غلامان، وينځي او ستاسو ډېرې ښې پادې او خره د خپل کار دپاره واخلي. (۱۷) هغه به ستاسو د رمو څخه لسمه برخه واخلي او تاسو په خپله به د هغه غلامان شی. (۱۸) هغه ورځ به راشي کله چې تاسو د خپل پادشاه له لاسه چې د خپل ځان دپاره مو غوره کړی دی سخت شکايتونه وکړئ. خو څښتن به ستاسو شکايتونو ته غوږ ونه نيسي. <

(۱۹) مگر قوم د سموئيل د خبرو د اورېدلو څخه انکار وکړ او ويې ويل: <نه! مونږ پادشاه غواړو. (۲۰) مونږ هيله لرو چې د نورو ټولو قومونو په شان شو. پادشاه به په مونږ باندې حکومت وکړي او

په جگړې کې به زموږ لارښوونه کوي.

٢١ سموئیل د هغوی خبرې واورېدلې، بیا یې دا هرڅه څښتن ته وړاندې کړل. ٢٢ څښتن ځواب ورکړ: <څه چې دوی غواړي هغه وکړه، ورته یو پادشاه وټاکه.> بیا سموئیل د اسراییلو قوم ته وویل: <هر یو دې خپل کور ته لار شي.>

شائول د سموئیل سره ملاقات کوي

٩ ١ د بنیامین د قبیلې څخه یو شتمن او با نفوذه سړی ؤ چې قیس نومېده. هغه د ابی ئیل زوی او د ضرور لمسی ؤ. د بکورت په کورنۍ پورې یې اړه درلوده چې د افیح د خپل یوه برخه وه. ٢ قیس یو زوی درلود چې شائول نومېده، هغه یو ښکلی ځوان ؤ چې په اسراییلو کې له هغه څخه څوک زیات ښکلی نه ؤ او قد یې د یو سر په اندازه د نورو څخه لوړ ؤ.

٣ د قیس خرې ورکې شوې وې، نو هغه شائول ته وویل: <یو نوکر د ځان سره واخله، لار شه او خرې ولټوه.> ٤ هغوی د افرایم په غرنۍ سیمې او د شلیشې په سیمه کې وگرځېدل مگر هغه یې پیدا نه کړې. نو د شعلیم د سیمې څخه تېر شول، مگر خرې هلته نه وې. وروسته بیا د بنیامین په ځمکه کې وگرځېدل خو ویې نه موندلې. ٥ کله چې هغوی د صوف سیمې ته ورسېدل شائول خپل نوکر ته چې ورسره ؤ وویل: <راځه چې بېرته کور ته لار شو، که نه، نو پلار به مې خرې هېرې کړي او زموږ په باره کې به اندېښمن شي.>

٦ مگر نوکر په ځواب کې وویل: <گوره! په دې ښار کې یو نبي دی چې د هغه ډېر درناوی کېږي، هغه چې هرڅه وایي رښتیا کېږي. راځه چې هغه ته ورشو، کېدای شي هغه موږ ته ووايي چې هغه خرې چېرته موندلی شو.>

٧ شائول ورته وويل: <كه چپرې هغه ته ورشو نو هغه سړي ته به څه وركړو؟ ځكه چې زمونږ په بوجيو كې خواږه خلاص شوي دي او زمونږ سره سوغات هم نشته چې هغه نبي ته يې وركړو. نو څه يوسو؟>

٨ نوكر هغه ته په ځواب كې وويل: <كوره! ما سره نيم مثقال سپين زر شته، هغه به نبي ته وركړم ترڅو هغه مونږ ته لاره وښايي.>

٩ (په پخوا زمانه كې چې كله به په اسراييلو كې چا غوښتل چې د خداى څخه سوال وكړي نو داسې به يې ويل: <راځئ چې غيب ويونكي ته ورشو.> ځكه چې اوسنى نبي به پخوا د غيب ويونكي په نوم يادېده.) ١٠ شائول خپل نوكر ته وويل: <ښه خبره ده، راځه چې ځو.> نو دوى هغه ښار ته لاړل چې نبي په كې ؤ. ١١ هغه وخت چې هغوى ښار ته په غونډۍ باندې پورته كېدل ويې ليدل چې يو څو نجونې د اوبو وړلو دپاره راروانې دي. د هغوى څخه يې پوښتنه وكړه: <آيا غيب ويونكى دلته دى؟>

١٢ هغوى ځواب وركړ: <هو، هغه ستاسو څخه مخكې روان دى، ژر كوى هغه نن زمونږ ښار ته راغلى دى، ځكه چې نن ورځ خلك د عبادت په ځاى كې چې په غونډۍ باندې ده قرباني كوي. ١٣ څنگه چې تاسو ښار ته ننوزئ نو مخكې له دې چې هغه د عبادت ځاى ته د خوړلو دپاره پورته وخېږي، تاسو به يې پيدا كړئ. ترڅو پورې چې هغه راغلى نه وي خلك به ډوډۍ ونه خوري، ځكه چې هغه بايد اول قربانى ته برکت وركړي. وروسته به رابلل شوي خلك ډوډۍ وخوري. اوس پورته وخېږئ نو په همدې وخت كې به يې پيدا كړئ.> ١٤ نو شائول او د هغه نوكر ښار ته روان شول او څنگه چې هغوى ښار ته ورننوتل، سموئيل د دوى خواته راروان ؤ چې د عبادت ځاى ته وخېږي.

١٥) د شائول د راتگ څخه يوه ورځ مخکې څښتن سموئيل ته ويلي وو: <١٦> سبا شاوخوا په دغه وخت کې به يو سړی د بنيامين د قبيلې څخه تاته درولېږم. ته به زما د قوم د مشر په توگه د هغه سر په تېلو غوړ کړې، هغه به زما قوم د فلسطينيانو څخه وژغوري. ما د خپل قوم تکليف ليدلی دی او د مرستې په خاطر مې د هغوی فریاد اورېدلی دی.>

١٧) کله چې سموئيل شائول وليد، څښتن هغه ته وويل: <دا هماغه سړی دی چې تاته مې د هغه په اړه ويلي وو. هغه به زما په قوم باندې حکومت کوي.> ١٨) شائول د دروازې په خوله کې سموئيل ته ورنژدې شو او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه: <مهرباني وکړئ ماته ووايئ چې د غيب ويونکي کور چېرې دی؟>

١٩) سموئيل ځواب ورکړ: <زه غيب ويونکی يم، زما څخه مخکې عبادت ځای ته لاړ شئ، تاسو دواړه به نن زما سره ډوډی وخورئ. هغه څه چې ته غواړې پوه به شې، سبا سهار به يې درته ووايم او تا به رخصت کړم.> ٢٠) د هغو خرو په باره کې چې درې ورځې مخکې ورکې شوې دي اندېښنه مه کوه هغه پيدا شوې دي. هغه څوک چې د اسرايلو قوم يې زيات غواړي، هغه ته او ستا د پلار کورنی ده.>

٢١) شائول په ځواب کې وويل: <زه د بنيامين د قبيلې پورې تړلی يم، چې په اسرايلو کې يوه ډېره کوچنۍ قبيله ده او زما کورنی د بنيامين د قبيلې يوه ډېره عادي کورنی ده. نو ولې ماته داسې خبرې کوي؟>

٢٢) سموئيل شائول او د هغه نوکر لويې کوتې ته دننه راوستل او هغوی ته يې د دسترخوان په سر کې ځای ورکړ چې هلته نژدې دېرش تنه مېلمانان ناست وو. ٢٣) سموئيل اشپز ته وويل: <هغه د غوښې ټوټه چې تاته مې درکړې وه او درته ويلي مې وو چې جلا يې کېږده، هغه اوس راوړه.>

٢٤ نو اشپز ورون راور او د شائول په مخکې يې کېښود. سموئيل وويل: <گوره، دا هغه غوښه ده چې ستا دپاره ساتل شوې ده. ويې خوره! دا مې ستا دپاره ساتلې وه چې اوس يې د رابلل شويو خلکو سره وخورې. نو شائول په هغه ورځ د سموئيل سره ډوډۍ وخورله.

٢٥ وروسته له دې چې هغوی د عبادت ځای څخه ښار ته راکوز شول، سموئيل په خپل بام باندې د شائول سره خبرې وکړې. ٢٦ هغوی سهار وختي پاڅېدل او سموئيل شائول ته چې په بام باندې ؤ غبر وکړ: <پاڅه! زه به تا رخصت کړم.> کله چې شائول تيار شو، هغه او سموئيل سره يوځای ووتل.

سموئيل شائول د پادشاه په توگه ټاکي

٢٧ کله چې دوی د ښار پولې ته رانښکته شول، سموئيل شائول ته وويل: <خپل نوکر ته ووايه چې زمونږ څخه مخکې لاړ شي.> نوکر مخکې شو او سموئيل زياته کړه: <دلته يوه شيبه ودرېږه ترڅو د خدای پيغام درته ووايم.>

١٠ ٢٨ نو سموئيل د زيتونو د تېلو بوتل راواخيست او د شائول په سر يې تېل توی کړل، هغه يې ښکل کړ او ويې ويل: <ته څښتن د خپل قوم اسراييلو د مشر په توگه وټاکلې. ته به د هغه په خلکو پادشاهي کوي او د ټولو گېرچاپېره دښمنانو نه به يې وژغورې. دا هغه ښه ده چې ته څښتن غوره کړی يې چې د هغه د خلکو پادشاه شي: ٢٩ نن کله چې ته لاړ شي نو د بنيامين په سيمه يعنې په صلح کې به د راحيل د قبر تر څنگه د دوه سړيو سره مخامخ شي. هغوی به تاته ووايي: هغه خري چې ته د هغو د لټولو دپاره تللی وې پيدا شوې دي، اوس ستا پلار د خرو خبره پريښې ده او ستاسو دپاره اندېښنه کوي. هغه وايي: د خپل زوی په باره کې څه وکړم؟ ٣٠ بيا به له هغه

خاځه لار شپې ترڅو هغه غټې د خپړې ونې ته چې په تابور کې دی ورسپړي. هلته به د دريو سړيو سره مخامخ شې چې خدای ته د عبادت کولو دپاره بيت ټيل ته روان دي. د يو سره به درې سپرلي، د بل سره درې ډوډۍ او د دريم سره به د شرابو ژۍ وي. (۴) هغوی به تاته سلام ووايي او تاته به دوه ډوډۍ درکړي، ته بايد هغه قبولې کړې. (۵) وروسته له هغې به په جبعه کې د خدای د عبادت غونډۍ ته لار شپې چې هلته د فلسطينيانو پوځي پوسته ده. د ښار په دروازه کې به ته د نبيانو له يوې ډلې سره مخامخ شې چې د غونډۍ څخه راکوزيږي. نبيان به په جذبه کې نبوت کوي او نور خلک به د هغوی په وړاندې رباب، چمبه او شپېلۍ غږوي. (۶) د خښتن روح به ناڅاپه په تابه باندې نازل شي او ته به په گډه د نبيانو سره نبوت کوي. ته به هغه شان نه يې لکه څنگه چې مخکښې وې. (۷) هرکله چې دې دغه نښې وليدلې هرڅه چې ته يې ښه گڼې هغه وکړه، ځکه چې خدای ستا سره دی. (۸) زما څخه مخکې جلجال ته لار شه. زه به درشم چې سوزېدونکې او د سلامتۍ نذرانې وړاندې کړم. مگر ته بايد اووه ورځې هلته انتظار وباسې ترڅو زه راشم او تاته ووايم چې څه وکړې.

(۹) څنگه چې شائل د سموئيل څخه رخصت شو، خدای د شائل شخصيت بدل کړ. هغه ټولې نښې په هماغه ورځ پوره شوې. (۱۰) کله چې شائل او د هغه نوکر جبعې ته ورسېدل، شائل د نبيانو د يوې ډلې سره مخامخ شو. د خدای روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او د هغوی سره يې يوځای په نبوت پيل وکړ. (۱۱) هغو خلکو چې هغه يې له پخوا څخه پېژانده ويې ليدل چې هغه نبوت کوي. يو د بل څخه يې پوښتنه وکړه: <د قيس په زوی شائل باندې څه وشول؟ آيا شائل هم د نبيانو څخه دی؟> (۱۲) د هغه ځای يو اوسېدونکي پوښتنه وکړه: <د دې نورو نبيانو په هکله څه وايي، ستاسو په فکر د هغوی پلرونه څوک دي؟> نو دا يو متل شو: <آيا شائل هم د نبيانو څخه دی؟> (۱۳) وروسته له دې چې شائل نبوت پای ته ورساوه هغه د عبادت ځای ته وخوت.

۱۴) څه موده وروسته چې د شائول کاکا هغه او د هغه نوکر وليدل د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه:

<تاسو چېرې وي؟>

شائول ځواب ورکړ: <خړې مو لټولې خو چې کله هغه مو پيدا نه کړې، نو سموئيل ته ورغلو.>

۱۵) د شائول کاکا پوښتنه وکړه: <هغه تاسو ته څه وويل؟> ۱۶) شائول ځواب ورکړ: <سموئيل

مونږ ډاډه کړو چې خړې پيدا شوې دي.> مگر شائول هغه څه چې سموئيل د ده د پادشاه کېدو په

اړه ويلي وو خپل کاکا ته څه ونه ويل.

شائول د پادشاه په توگه غوره کيږي

۱۷) سموئيل د اسراييلو قوم په مصفې کې د څښتن حضور ته راغونډ کړ ۱۸) او ورته ويې ويل:

<د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: ما تاسو د مصر څخه راوويستلي او تاسو مې د مصريانو او د

ټولو هغو قومونو څخه وژغورلي چې په تاسو باندې يې ظلم کاوه. ۱۹) مگر تاسو نن خپل خدای

چې تاسو يې د ټولو مصيبتونو او سختيو څخه ژغورلي ياست، ردوي او ورته وايئ چې مونږ ته

پادشاه راکړه چې په مونږ باندې حکومت وکړي. ډېر ښه، نو اوس د خپلو قبيلو او خپلونو سره د

څښتن په مخکې حاضر شئ.>

۲۰) کله چې سموئيل د اسراييلو ټولې قبيلې د څښتن حضور ته راټولې کړې، د بنيامين قبيله يې د

پچې په ذريعه غوره کړه. ۲۱) بيا هغه د بنيامين قبيله د هغې د خپلونو سره وړاندې راوستله او د

مطري خپل وټاکل شو. په پای کې د قيس زوی شائول غوره کړای شو، خو کله چې هغوی شائول

ولټاوه هغه پيدا نه شو. ۲۲) هغوی د څښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا هغه سړی تر اوسه دلته

راغلی دی؟>

خښتن وويل: <هو، هغه خپل ځان د بارونو په منځ کې پټ کړی دی.>

۲۳ نو دوی په منډه لاړل، هغه یې راوست او څنگه چې هغه د خلکو په منځ کې ودرېد نو قد یې

د یو سر په اندازه د نورو څخه لوړ ؤ. ۲۴ سموئیل ټول قوم ته وويل: <دا هغه سړی دی چې

خښتن غوره کړی دی، زمونږ په منځ کې د هغه په شان هیڅوک نشته.>

خلکو چیغې کړې: <ژوندی دې وي پادشاه!>

۲۵ سموئیل قوم ته د پادشاهۍ حقوق او فرایض بیان کړل. هغه یې په سند کې ولیکل او سند یې

د عبادت په ځای کې کېښود. وروسته یې هر یو خپل کور ته رخصت کړ. ۲۶ شائول هم خپل کور

ته چې په جبعه کې ؤ لاړ او د هغه سره ځینې زړور سړي چې خدای د هغوی زړونه بدل کړي وو

لاړل. ۲۷ مگر ځینو بېکاره خلکو وويل: <دغه سړی به څنگه مونږ وژغوري؟> هغوی شائول ته

په سپکه سترگه وکتل او هغه ته یې سوغاتونه رانه وړل، مگر شائول غلی پاتې شو.

شائول د یابیش ښار ازادوي

۱۱ په دې وخت کې د عمون پادشاه ناحاش روان شو او د یابیش ښار یې چې په جلعاد

کې ؤ محاصره کړ. د یابیش خلکو ناحاش ته وويل: <زمونږ سره یو تړون وکړه، مونږ به تا د خپل

مشر په توگه ومنو.>

۲ ناحاش په ځواب کې وويل: <زه به تاسو سره په یو شرط د سولې تړون وکړم، چې ستاسو د

هر یو ښی سترگه وباسم ترڅو د ټولو اسراییلو دپاره د رسوایی سبب شي.>

۳ د یابیش سپین ږيرو وويل: <مونږ ته اووه ورځې وخت راکړه چې مونږ ټولو اسراییلو ته

استازي ولېرو. که چېرې هیچا مونږ ونه ژغورلو نو بیا به مونږ تاسو ته تسلیم شو.

٤ کله چې استازي جبعې ته ورسېدل چېرته چې شائول اوسېده، خلکو ته یې خبر ورکړ او هغوی په لوړ اواز سره وژړل. ٥ په دغه وخت کې شائول د خپلو غوایانو شاته د پټې څخه راغی، هغه پوښتنه وکړه: <څه پېښ شوي دي؟ دا خلک ولې ژاړي؟> نو هغوی د یابیش د استازو خبره ورته بیان کړه. ٦ کله چې شائول د هغوی خبرې واورېدلې، د خدای روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او هغه ډېر زیات په قهر شو. ٧ هغه یوه جوړه غوایان ووژل، هغه یې ټوټې، ټوټې کړل او د استازو په وسیله یې ټولو اسراییلو ته واستول او اخطار یې ورکړ: <هر هغه څوک چې د شائول او سموئیل پسې جگړې ته لار نه شي، نو د هغوی د غوایانو سره به همداسې عمل وشي.>

په دې وخت کې په قوم باندې د خښتن وېره پرېوته او هغوی ټول سره یوځای راغلل. ٨ کله چې شائول هغوی په بازق کې سره راغونډ کړل، د اسراییلو د خلکو شمېر درې لکه او د یهودیانو شمېر دېرش زره تنه وو. ٩ دوی هغو استازو ته چې د یابیش څخه راغلي وو وویل: <خپلو خلکو ته ووايئ چې تاسو به سبا له غرمې څخه مخکې وژغورل شی.> کله چې د یابیش خلکو پیغام تر لاسه کړ هغوی ډېر خوشاله شول. ١٠ نو عمونیانو ته یې وویل: <سبا به مونږ تاسو ته تسلیم شو، څه چې ستاسو خوښه وي زمونږ سره یې وکړئ.>

١١ په هماغه شپه شائول خپل خلک په درې ډلو باندې ووېشل، د سباوون په وخت کې یې د عمونیانو په کمپ باندې حمله وکړه او د ورځې تر غرمې پورې یې هغوی ووژل. هغه عمونیان چې ژوندي پاتې شوي وو داسې خواره واره شول، چې د هغوی دوه نفره هم سره یوځای پاتې نه شول.

١٢ وروسته بیا د اسراییلو خلکو سموئیل ته وویل: <هغه خلک څوک وو چې ویل یې چې شائول باید زمونږ پادشاه نه شي؟ هغوی مونږ ته راوسپارئ چې ویې وژنو!>

﴿١٣﴾ مگر شائول وويل: <نن به هيڅوك نه وژل كيږي، ځكه چې دا هغه ورځ ده چې څښتن اسراييل ژغورلي دي.> ﴿١٤﴾ نو سموئيل خلكو ته وويل: <راشئ چې ټول جلجال ته لاړ شو او يو ځل بيا شائول د خپل پادشاه په توگه اعلان كړو.> ﴿١٥﴾ بيا ټول قوم جلجال ته لاړ او د څښتن په حضور كې يې شائول د خپل پادشاه په توگه اعلان كړ. په هغه ځاى كې دوى څښتن ته د سولې نذرانې قربانې كړې او شائول او د اسراييلو ټولو خلكو يو لوى جشن ونيوه.

د سموئيل د خداى په امانى خبرې

١٢ ﴿١﴾ سموئيل ټولو اسراييلو ته وويل: <هرڅه چې تاسو زما څخه وغوښتل ما هغه سرته ورسول او تاسو ته مې يو پادشاه وټاکه.> ﴿٢﴾ تاسو اوس د خپل مشر په توگه يو پادشاه لرئ. زه زوړ او سپين ږيرى شوى يم او دا دى زما زامن ستاسو سره دي. زه د خپلې ځوانۍ څخه تر نن ورځې پورې ستاسو مشر وم. ﴿٣﴾ زه حاضر يم، كه چېرې ما كوم غلط كار كړى وي ماته د څښتن او د هغه غوره شوي پادشاه په مخ كې دا حقيقت ووايئ. آيا ما د چا څخه غويى يا خر اخيستی دى؟ آيا ما له چا سره ټكي كړې ده يا په چا باندې مې ظلم كړى دى؟ آيا ما د چا څخه رشوت اخيستی دى؟ كه چېرې ما داسې كوم كار كړى وي، نو څه چې ما اخيستي وي هغه به بېرته وركړم.>

﴿٤﴾ قوم ځواب وركړ: <نه! تا نه زمونږ سره ټكي كړې ده او نه دې په مونږ باندې ظلم كړى دى. د هيچا څخه دې څه نه دي اخيستي.>

﴿٥﴾ سموئيل ځواب وركړ: <څښتن او د هغه ټاكل شوى پادشاه نن شاهدان دي چې تاسو خلك پوه شوى چې زه په بشپړه توگه بې گناه يم.>

هغوی ځواب ورکړ: <هو، څښتن زموږ شاهد دی.>

٦ سموئیل زیاته کړه: <دا څښتن ؤ چې موسیٰ او هارون یې وټاکل او ستاسو نیکونه یې له مصر څخه راوویستل. ٧> اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. زه غواړم چې تاسو د خدای په وړاندې د شواهدو سره حاضر کړم او تاسو ته هغه ښېګڼې در په یاد کړم چې خدای د ستاسو او ستاسو د نیکونو د ژغورلو دپاره کړې دي. ٨> کله چې یعقوب او د هغه کورنۍ مصر ته لاړل او مصریانو په هغو باندې ظلم کاوه، ستاسو نیکونو د مرستې دپاره څښتن ته فریاد وکړ. نو هغه موسیٰ او هارون ورواستول او ستاسو نیکونه یې له مصر څخه راوویستل او هغوی یې په دې خاوره کې ځای په ځای کړل. ٩> مګر خلکو خپل څښتن خدای هېر کړ. نو هغه دوی فلسطینیانو، د موآب پادشاه او د حاصور د ښار د لښکر قوماندان سیسرا ته په لاس ورکړل او هغوی ورسره جنگ وکړ. ١٠> نو هغوی د مرستې دپاره څښتن ته فریاد وکړ او ویې ویل: مونږ گناه کړې ده ځکه چې ای څښتنه، ستا څخه مونږ مخ اړولی دی او د بعل او عشتاروت د بتانو عبادت مو کړی دی. مونږ د خپلو دښمنانو څخه وژغوره نو مونږ به ستا عبادت وکړو! ١١> بیا څښتن جدعون، باراق، یفتاح او په آخره کې یې زه راواستولم. تاسو یې د خپلو شاوخوا دښمنانو له لاسه وژغورلئ ترڅو په امن کې واوسېږئ. ١٢> خو کله چې تاسو ولیدل چې د عمون پادشاه ناحاش په تاسو باندې حمله کوي، تاسو ماته وویل: مونږ پادشاه غواړو چې په مونږ باندې حکومت وکړي. که څه هم څښتن ستاسو پادشاه ؤ خو هغه مو رد کړ.

١٣> اوس دا دی هغه پادشاه چې تاسو غوره کړی دی او غوښتی مو دی. وګورئ، څښتن تاسو ته پادشاه ټاکلی دی ترڅو په تاسو باندې حکومت وکړي. ١٤> که چېرې د خپل څښتن خدای درناوی وکړئ، د هغه خدمت وکړئ، هغه ته غوږ ونیسئ او د هغه حکمونو ته غاړه کېږدئ او که چېرې تاسو او ستاسو پادشاه د هغه پیروي وکړئ نو ستاسو هرڅه به ښه وي. ١٥> مګر که تاسو څښتن ته غوږ ونه نیسئ او د هغه د حکمونو څخه سرغړونه وکړئ هغه به ستاسو او ستاسو د

پادشاه په ضد شي. (۱۶) نو اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. تاسو به د څښتن هغه لوی کار ووينئ چې ستاسو په منځ کې به يې وکړي. (۱۷) تاسو پوهېږئ چې د دې موسم په دوران کې چې د غنمو د لو وخت دی باران نه ورېږي. زه به دعا وکړم چې څښتن تندر او باران راولېږي. څه وخت چې داسې وشي تاسو به پوه شئ چې د پادشاه په غوښتلو سره مو د څښتن په وړاندې لويه گناه کړې ده. <

(۱۸) بيا سموئیل دعا وکړه او په هماغه ورځ څښتن تندر او باران راولېږه. نو ټول قوم د څښتن او سموئیل څخه ډېر ووېرېد (۱۹) او هغوی سموئیل ته وويل: <بناغلیه! مهرباني وکړه زموږ په خاطر خپل څښتن خدای ته دعا وکړه چې موږ مړه نه شو. اوس موږ پوه شو چې موږ په خپلو نورو ټولو گناهونو برسېره د پادشاه په غوښتلو سره بله گناه هم وکړه. <

(۲۰) سموئیل ځواب ورکړ: <مه وپېرېئ. که څه هم تاسو ډېر بد کار کړی دی، خو د څښتن څخه منځ مه اړوئ، بلکه د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. (۲۱) په خوشې بتانو پسې مه گرځئ هغه تاسو ته گټه نه رسوي او تاسو ژغورلی نه شي، ځکه چې هغه بې فايدي دي. (۲۲) څښتن به د خپل لوی نوم په خاطر خپل قوم پرېښدي، ځکه چې د هغه رضا وه چې ستاسو څخه خپل خاص قوم جوړ کړي. (۲۳) باقي پاتې شوه زما خبره، څښتن دې داسې ونه کړي چې زه د هغه په وړاندې گناه وکړم او ستاسو دپاره نوره دعا ونه کړم بلکه زه به تاسو ته سمه او ښه لاره دروښایم. (۲۴) یوازې د څښتن څخه ووېرېږئ او په وفادارۍ سره د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. د هغو لویو کارونو په باره کې فکر وکړئ چې ستاسو دپاره يې کړي دي. (۲۵) مگر که چېرې تاسو خپلو بدو کارونو ته دوام ورکړئ تاسو به د خپل پادشاه سره له منځه لاړ شئ. <

۱۳ (۱) شائول دېرش کلن ؤ چې پادشاه شو او دوه خلوېښت کاله يې په اسراييلو پادشاهي وکړه.

(۲) شائول د اسراييلو څخه درې زره نفره غوره کړل چې دوه زره نفره د هغه سره په مخماس او د بيت ئيل په غرنۍ سيمه کې وو او زر نفره د هغه د زوی يوناتان سره په جبعه کې وو کومه چې د بنيامين په سيمه کې ده. پاتې نفر يې بېرته خپلو کورونو ته ولېږل.

(۳) يوناتان په جبع کې د فلسطينيانو په پوسته باندې حمله وکړه او له منځه يې يووړه. فلسطينيانو دا خبره واورېدله. بيا شائول استازي ولېږل چې په ټول هېواد کې د سرنې په غږولو سره عبرانيان جنگ ته راوغواړي. (۴) ټول اسراييليان خبر شول چې شائول د فلسطينيانو پوسته له منځه يووړه او فلسطينيانو د اسراييلو څخه کرکه وکړه. په دې خاطر د اسراييلو قوم راوغوښتل شو چې په جلجال کې د شائول سره يوځای شي. (۵) فلسطينيان سره راغونډ شول چې د اسراييلو سره جنگ وکړي. د هغوی سره دېرش زره جنگي گاډۍ، شپږ زره د اس سپاره او د درياب د غاړې د شگو په شان زيات پياده عسکر وو. هغوی روان شول او په مخماس کې يې چې د بيت آون په ختيځ کې پروت دی خېمې ودرولې. (۶) د اسراييلو عسکر پوه شول چې زمونږ شمېر ډېر کم دی او په دې خاطر به جنگ وبایلو. ځينې اسراييليان په سمخو، ونو بوټو، د گټونو په منځ کې، په کندو او يا په شاه گانو کې پټ شول. (۷) نور د اردن د سيند څخه د جاد او جلعاد سيمو ته پورې وتل.

شائول په جلجال کې پاتې ؤ او هغه خلک چې د هغه سره وو له وېرې څخه لږزېدل. (۸) شائول اووه ورځې د سموئيل انتظار وکړ، لکه څنگه چې سموئيل ورته ويلي وو. مگر سموئيل جلجال ته رانغی او خلک د شائول څخه هرې خواته خپاره کېدل. (۹) په دې خاطر شائول وويل:

>سوزېدونکې نذرانه او د سولې نذرانې راته راوړئ< او شائول سوزېدونکې نذرانه وړاندې کړه. **۱۰** څنگه چې هغه د سوزېدونکې نذرانې د وړاندې کولو څخه وزگار شو، سموئیل راورسېد او شائول د هغه د هرکلي دپاره لار. **۱۱** سموئیل پوښتنه وکړه: <څه دې وکړل؟>

شائول په ځواب کې وويل: <خلک زما نه خپاره کېدل او ته په ټاکلي وخت رانغلې. برسېره پر دې، فلسطينيان په مخماس کې سره راغونډېدل. **۱۲** نو ځکه ما فکر وکړ چې اوس به فلسطينيان دلته په جلجال کې پر ما حمله وکړي. څنگه چې ما د څښتن څخه مرسته ونه غوښتله، نو ما خپل ځان مجبور وگاڼه چې سوزېدونکې نذرانه وړاندې کړم.>

۱۳ سموئیل ځواب ورکړ: <تا احمقانه کار کړی دی او د خپل څښتن خدای امر دې په ځای کړی نه دی. هغه غوښتل چې ته او ستا اولاده د تل دپاره پادشاهي وکړي. **۱۴** مگر اوس به ستا پادشاهي دوام ونه کړي. په دې خاطر چې تا د هغه د حکم څخه سرغړونه کړې ده، څښتن د خپلې خوښې يو سړی پيدا کړی دی چې د هغه په قوم باندې پادشاه شي.>

۱۵ سموئیل جلجال پرېښود او په خپله لاره لار. شائول لار چې د خپلو عسکرو سره يوځای شي نو پاتې خلک د هغه پسې لاړل. هغوی د جلجال څخه جبعي ته چې د بنيامين په سيمه کې ده لاړل. شائول خپل لښکر وشماره، د هغو شمېر شپږسوه تنه وو.

بې وسلې اسراييل

۱۶ شائول، د هغه زوی يوناتان او هغه خلک چې د دوی سره وو په جبع کې چې د بنيامين په سيمه کې ده پاتې شول. په دې وخت کې فلسطينيانو په مخماس کې خپمې ودرولې وې. **۱۷** يرغل کوونکي د فلسطينيانو د خپمو څخه په دريو ډلو کې راووتل، يوه ډله د عفرې خواته چې د شوعال په سيمه کې ده لاره. **۱۸** دوهمه ډله د بيت حورون خواته او درېمه ډله د هغې غونډيو

سلسلې ته لاره چې ورڅخه د صبوئيم دره او دبنته بڼکاره کيږي.

١٩) په هغو ورځو کې په اسراییلو کې آهنگر نه ؤ، ځکه چې فلسطینیانو دا پرېکړه کړې وه چې عبرانیان د تورو او نيزو د جوړولو څخه منع کړي. (٢٠) (ټول اسراییلیان به فلسطیني آهنگرانو ته تلل چې خپلې یوې، تېرونه او رمبي تیرې کړي. (٢١) د بناخی، تېر او د چوکې د څوکې د تېره کولو اجوره د یو مثقال دوه په دريو برخو وه او د یوې او رمبي د تېره کولو اجوره دوه برابره وه.)

٢٢) په دې خاطر د جنگ په ورځ پرته د شائول او د هغه زوی یوناتان څخه هیڅ اسراییلي عسکر توره یا نيزه نه درلودله.

٢٣) فلسطینیانو د خپلو عسکرو یوه ډله واستوله چې د مخماس د غاښي څخه دفاع وکړي.

یوناتان په فلسطینیانو باندې حمله کوي

١٤) یوه ورځ یوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې یې انتقالولې وویل: >راځه چې د فلسطینیانو پوستې ته چې هغه بلې غاړې ته پرته ده ورشو. < مگر خپل پلار شائول یې خبر نه کړ. (٢) شائول په مغرون کې د انار د ونې لاندې چې د جبعې څخه دومره لېرې نه وه خپمه درولې وه. نژدې شپږسوه نفره د هغه سره وو. (٣) (د هغوی په منځ کې اخیا کاهن هم ؤ، چې مقدس پېښند یې اغوستی ؤ. هغه د ایخابود د ورور اخیطوب زوی ؤ. اخیطوب د فینحاس زوی او د عیلي لمسی ؤ، هغه عیلي چې په شیلوه کې د څښتن کاهن ؤ.) خلک خبر نه وو چې یوناتان تللی دی.

٤) د غاښي په هره خوا باندې چې یوناتان غوښتل د هغې لارې څخه د فلسطینیانو پوستې ته ور

تېر شي دوه لور او بنويه گټونه وو چې يو يې د بوصيص او بل يې د سنه په نوم يادېده. (٥) يوه د غاښي شمال خواته وه چې مخماس ته نژدې وه او بله يې د جنوب خواته وه چې جبع ته نژدې وه.

(٦) يوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې يې انتقالولې وويل: <راځه چې د دغو کافرو فلسطينيانو کمپ ته ورواوړو، کېدای شي چې څښتن زموږ سره مرسته وکړي. که چېرې څښتن داسې وکړي، هيڅ شی د هغه مخه نه شي نيولی چې موږ ته بری راکړي، پروا نه لري چې زموږ شمېر څومره لږ وي.>

(٧) د هغه وسله وپرونکي وويل: <هرڅه چې غواړې هغه وکړه. مخکې شه، زه د زړه له کومي ستا سره يم.> (٨) يوناتان وويل: <واوره! موږ به د دې خلکو خواته ورشو او ځان به هغوی ته وروښايو. (٩) که چېرې دوی موږ ته ووايي: ودرېږئ ترڅو موږ درشو، نو موږ به په خپل ځای باندې ودرېږو او هغوی ته به نه ورځو. (١٠) خو که چېرې دوی ووايي چې پورته زموږ خواته راشئ نو موږ به وروخېژو. ځکه چې دا به زموږ دپاره يوه نښه وي چې څښتن هغوی موږ ته راتسليم کړي دي.>

(١١) نو دوی دواړو خپل ځانونه د فلسطينيانو پوستې ته وربنکاره کړل. فلسطينيانو وويل: <وگورئ! ځينې عبرانيان د هغو سوريو څخه راوړي په کومو کې چې پټ شوي وو.> (١٢) بيا هغوی يوناتان او هغه ځوان ته نارې کړې او وېې ويل: <دلته راوخېژئ! موږ به تاسې ته څه دروښايو!>

يوناتان هغه ځوان ته چې وسلې يې وړلې وويل: <ما پسې راځه، فلسطينيان څښتن اسراييلو ته په لاس ورکړي دي.> (١٣) يوناتان په خاپوړو باندې د غاښي څخه وروخوت او د ده وسله وپرونکي ورپسې و. يوناتان په فلسطينيانو باندې حمله وکړه او د هغه وسله وپرونکي هغوی ووژل. (١٤) په

دې اولنی حمله کې یوناتان او د هغه وسله وړونکي شل نفره په نژدې یو جریب ځمکه کې ووژل. (۱۵) نو په ټول لښکر کې چې په کمپ، میدان، پوستو او یا د حمله کوونکو په منځ کې وو وپره راپیدا شوه او ځمکه ولرژېدله. هلته یوه لویه وارخطایي وه.

اسراييليان فلسطینیانو ته ماتې ورکوي

(۱۶) د شائول پیره دارانو چې د بنیامین د سیمې په جبعه کې وو ولیدل چې فلسطینیان خپاره شول او اخوا او دېخوا یې منډې وهلې. (۱۷) نو شائول خپلو نفرو ته وویل: <ځواکونه راغونډ کړئ او وگورئ چې څوک غیرحاضر دي.> کله چې هغوی دا کار وکړ، نو یوناتان او د هغه وسلې وړونکي ځوان عسکر حاضر نه وو.

(۱۸) شائول اخیاه ته وویل: <د خدای د لوظ صندوق راوړه.> (په هغه وخت کې هغه صندوق د اسراييلو سره ؤ.) (۱۹) په داسې حال کې چې شائول د کاهن سره خبرې کولې د فلسطینیانو په کمپ کې گډوډي مخ په زیاتېدو شوه، نو شائول هغه ته وویل: <اوس صبر وکړه!> (۲۰) هغه وخت شائول او د هغه ټول خلک سره راغونډ شول او د فلسطینیانو په ضد د جگړې دپاره روان شول. هغوی ولیدل چې فلسطینیان په وارخطایي سره یو او بل وژني. (۲۱) یو شمېر عبرانیان چې مخکې د فلسطینیانو سره وو او د هغوی سره کمپ ته تللي وو هم بېرته راستانه شول او د شائول او یوناتان سره یوځای شول. (۲۲) نورو چې خپل ځانونه یې د افرایم په غونډیو کې پټ کړي وو، واورېدل چې فلسطینیان د تېبستي په حال کې دي نو هغوی هم په تعقیبولو کې یوځای شول. (۲۳) نو جنگ د بیت آون پورې خواته ورسېده. په هغه ورځ څښتن اسراييل وژغورل.

یوناتان شات خوري

٢٤) په هغه ورځ اسراييليان په مصيبت کې ؤ، ځکه چې شاتول قوم ته قسم ورکړ، ويې ويل: <مانبام د رارسېدو پورې زه غواړم چې د فلسطينيانو څخه غچ واخلم. نو لعنت دې وي په هغه چا چې د هغې نه مخکې ډوډۍ خوري.> نو هيچا ډوډۍ ونه خوړله. ٢٥) ټول عسکر ځنگلي سيمې ته راوړسېدل او وې ليدل چې په ځمکه باندې شات پراته دي. ٢٦) کله چې هغوی ځنگل ته ننوتل، ويې ليدل چې شات څڅيري مگر هيچا لاس خپلې خولې ته ورنه وړ، ځکه چې هغوی ټول د شاتول له لعنت څخه وپرېدل. ٢٧) مگر يوناتان اورېدلي نه وو چې د هغه پلار خلکو ته قسم ورکړی ؤ، نو د خپلې امسا څوکه يې چې د ده په لاس کې وه اوږده کړه او د شاتو په گبين کې يې غوټه کړه. هغه لږ څه شات وخورل او په سترگو يې رڼايي شوه. ٢٨) د عسکرو څخه يو تن هغه ته وويل: <ستا پلار لښکرو ته سخت قسم ورکړ ويې ويل: لعنت دې وي په هغه چا چې نن ورځ ډوډۍ وخوري! په دې خاطر خلک کمزوري شوي دي.>

٢٩) يوناتان ځواب ورکړ: <زما پلار زمونږ قوم ته څومره ناحقه زحمت ورکړی دی! وگورئ زه خپل ځان څومره ښه احساسوم، ځکه چې ما يو څه شات وخورل! ٣٠) څومره به ښه وای، که چېرې نن ورځ هغه څه چې خلکو د دښمنانو څخه لوټ کړي دي خوړلي وای. فکر وکړئ چې څومره نور فلسطينيان به هغوی وژلي وای!>

٣١) په هغه ورځ اسراييلو د مخماس څخه تر ايالون پورې فلسطينيان ووژل او هغوی ډېر سترې شول. ٣٢) هغوی د غنيمت په مال باندې حمله وکړه. پسونه، غوايان او خوسي چې يې نيول، په هماغه ځای باندې يې حلالول او هغه يې د وينو سره خوړل. ٣٣) چا شاتول ته خبر ورکړ: <گورئ! خلک د څښتن په مقابل کې گناه کوي ځکه چې هغوی غوښه د وينو سره خوري.>

٣٤) هغه ځواب ورکړ: <تاسو خيانت وکړ. يوه غټه تېره په دې ځای کې زما خواته راوړغړوئ.> په دې وخت کې هغه وويل: <ورشی خلکو ته ووايئ: هر يو دې دلته خپل پسه او غويی راولي،

حلال دې کړي او ودې خوري. د خښتن په مقابل کې گناه مه کوئ او غوښه د وينې سره مه خورئ. نو په هغه شپه هر يو خپل څاروی راوست او هلته يې حلال کړ. (۳۵) شائول د خښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ، دا اول ځل ؤ چې هغه دا کار وکړ.

(۳۶) شائول خپلو خلکو ته وويل: <راځئ چې کوز شو، د شپې له خوا په فلسطينيانو باندې حمله وکړو، د سهار تر رڼايې پورې هغوی لوټ کړو او هيڅوک هم ژوندي پرېږدو.>

هغوی ځواب ورکړ: <څه چې تاته ترټولو ښه ښکاري هماغه وکړه.>

مگر کاهن وويل: <راشئ چې اول د خدای سره مشوره وکړو.>

(۳۷) نو شائول د خدای څخه پوښتنه وکړه: <آيا زه په فلسطينيانو باندې حمله وکړم؟ آيا مونږ به په هغوی باندې بريالي کړي؟> مگر په هغه ورځ خدای ځواب ور نه کړ. (۳۸) له دې کبله شائول د قوم مشرانو ته وويل: <دلته راشئ او معلومه کړئ چې نن څه گناه شوې ده. (۳۹) زه د ژوندي خښتن په نامه چې اسراييل ژغوري قسم خورم چې گناهکار به ووژلی شي که هغه زما زوی يوناتان هم وي.> مگر هيچا څه ونه ويل. (۴۰) بيا شائول هغوی ته وويل: <تاسو ټول هلته ودرېږئ او يوناتان او زه به دلته ودرېږو.>

هغوی ځواب ورکړ: <څه چې تاته ترټولو ښه ښکاري هماغه وکړه.>

(۴۱) شائول د اسراييلو خښتن خدای ته دعا وکړه وويل: <ای خښتنه، ولې دې نن ماته ځواب رانکړ؟ ای د اسراييلو خښتن خدايه، ماته د سپېڅلو تېرو په وسيله ځواب راکړه. که چېرې گناه د يوناتان يا زما وي د اوريم په وسيله ځواب راکړه، مگر که گناه ستا په قوم اسراييلو کې وي د تميم په وسيله ځواب راکړه.> په ځواب کې يوناتان او شائول ته اشاره وشوه او قوم يې گناه و. (۴۲) نو

شائول وويل: <زما او زما د زوی يوناتان ترمنځ پچه واچوئ.> پچه د يوناتان په نامه وختله. (٤٣)

بيا شائول يوناتان ته وويل: <ماته ووايه چې څه دې کړي دي.>

نو يوناتان هغه ته ځواب ورکړ: <د خپلې امسا په څوکه مې يوازې لږ څه شات وځکل. که زما دا کار گناه وي، زه مرگ ته چمتو يم.>

(٤٤) شائول هغه ته وويل: <خدای دې ما ووژني، که چېرې ته ونه وژل شي.>

(٤٥) مگر خلکو شائول ته وويل: <آيا يوناتان چې د اسراييلو دپاره يې دا لوی بری گټلی دی بايد ووژل شي؟ دا ناممکنه ده چې هغه ووژل شي! مونږ د ژوندي څښتن په نامه قسم خورو چې د هغه د سر يو ويښته به هم کم نه شي. ځکه چې نن ورځ هغه دا کار د خدای په مرسته کړی دی.> نو قوم يوناتان د مرگ څخه خلاص کړ. (٤٦) له هغې وروسته شائول د فلسطينيانو تعقيبول بس کړل او فلسطينيان بېرته خپلې سيمې ته لاړل.

د شائول پادشاهي او کورنی

(٤٧) وروسته له دې چې شائول د اسراييلو پادشاهي ټينگه کړه، هغه د خپلو شاوخوا دښمنانو يعنې د موآبيانو، عمونيانو، ادوميانو، فلسطينيانو او د صوبه د پادشاهانو سره جنگ وکړ. په هر ځای کې يې چې جنگ کاوه هغه به بريالی ؤ. (٤٨) هغه په مېرانه جنگ کاوه او عماليقيانو ته يې ماتې ورکړه او اسراييليان يې د هغو خلکو د لاسونو څخه ازاد کړل چا چې هغوی لوټ کړي وو.

(٤٩) د شائول زامن يوناتان، يشوي او ملکيشوع وو. د هغه د مشرې لور نوم ميراب او د کشرې نوم يې ميکال ؤ. (٥٠) د شائول د ښځې نوم اخينوعم ؤ چې د اخيمعص لور وه. د شائول د لښکرو د قوماندان نوم ابنيړ ؤ چې د نير زوی ؤ. نير د شائول تره ؤ. (٥١) د شائول پلار قيس او د ابنيړ پلار

٥٢ تر هغې پورې چې شائول ژوندی و هغه د فلسطينيانو په ضد سخته جگړه کوله. نو کله به چې هغه يو قوي يا زړور سړی وليده هغه به يې د خپلو لښکرو په لست کې نيوه.

د عماليقيانو سره جگړه

١٥ سموئيل شائول ته وويل: <زه څښتن راولپرلم چې تا غوره کړم چې د هغه په قوم اسراييلو باندې پادشاه شې. نو اوس د څښتن پيغام ته غور ونيسه. (١) مطلق قادر څښتن داسې وايي: زه به عماليقيانو ته د هغه کار سزا ورکړم، کوم چې دوی پخوا د اسراييلو سره کړی و. ځکه په هغه وخت کې چې اسراييليان د مصر څخه راوتل د هغوی لاره يې نيولې وه. (٢) اوس لاړ شه په عماليقيانو باندې حمله وکړه او هرڅه چې د دوی سره دي هغه ټول په بشپړه توگه له منځه يوسه، په هغوی باندې زړه ونه سوزوې. يو شی هم ژوندی مه پرېږده. سړي، ښځې، ماشومان او تي رودونکي ماشومان، غوايان، پسونه، اوبنان او خره يې ووژنه.>

١٦ شائول خپل ځواکونه سره راغونډ کړل او په طلايم کې يې د هغوی څخه ليدنه وکړه. په هغو کې د اسراييلو څخه دوه لکه او د يهودا څخه لس زره پياده عسکر وو. (٣) بيا هغه د خپلو عسکرو سره د عماليق ښار ته ورغی او په يو وچ خوږ کې يې کمين ونيوه. (٤) بيا شائول قينيانو ته اخطار ورکړ: <د عماليقيانو څخه لېرې شئ ترڅو تاسو له هغوی سره يوځای له منځه يونسم. ځکه کله چې اسراييليان له مصر څخه راوتل تاسو په هغوی باندې مهرباني او ښه سلوک کاوه.> نو قينيان له عماليقيانو څخه لېرې شول.

١٧ شائول د حويله څخه تر شور پورې چې د مصر په ختيځ کې دی جنگ وکړ او عماليقيانو ته

بې ماتې ورکړه. (۸) هغه د عماليق پادشاه اجاج ژوندی ونيوه او ټول خلک يې ووژل. (۹) مگر شائول او د هغه نفرو د اجاج ژوند وژغوره. هغوی بڼه پسونه، غوايان، بڼه خوسي، وري يا نور هغه خه چې بڼه وو هغه يې ونه وژل. دوی يوازې هغه خاروي ووژل چې کمزوري يا بې ارزښته وو.

څښتن شائول ردوي

(۱۰) څښتن سموئيل ته داسې وفرمايل: (۱۱) <زه پښېمان يم چې شائول مې پادشاه کړ. هغه زما څخه گرځېدلی دی او زما د حکمونو څخه يې سرغړونه وکړه.> سموئيل په قهر شو او ټوله شپه يې څښتن ته زاري وکړه. (۱۲) سموئيل سهار وختي راپاڅېد او لاړ چې د شائول سره ملاقات وکړي. مگر هغه خبر شو چې شائول د کرمل ښار ته تللی دی، د خپل ځان د عزت په خاطر يې يو يادگاري څلی جوړ کړی دی او جلجال ته تللی دی. (۱۳) کله چې سموئيل شائول پيدا کړ، شائول هغه ته وويل: <ای سموئيله! څښتن دې تاته برکت درکړي. وگوره، ما د څښتن حکم سرته ورساوه.>

(۱۴) سموئيل پوښتنه وکړه: <نو بيا ولې زه د غوايانو او پسونو رڼې اورم؟>

(۱۵) شائول ځواب ورکړ: <زما عسکرو دا د عماليقيانو څخه راوستي دي، هغوی ډېر بڼه پسونه او غوايان ساتلي دي چې ستا د څښتن خدای لپاره يې قرباني کړي. پاتې مو په بشپړه توگه له منځه وړي دي.>

(۱۶) سموئيل شائول ته وويل: <غلی شه! غور ونيسه ترڅو د څښتن خبره چې تېره شپه يې ماته کړې وه درته ووايم.>

شائول ځواب ورکړ: <ووايه.>

١٧) سموئیل وویل: <که څه هم ته خپل ځان لوی نه گڼې، ته د اسراییلو د قبیلو مشر یې. څښتن ته غوره کړې چې د اسراییلو پادشاه شي (١٨) او ته یې د یوې وظیفې دپاره ولېږلې وې وویل: دا گناهکاره قوم عمالیکیان په بشپړه توگه له منځه یوسه، د هغوی سره جنگ وکړه تر هغې پورې چې دوی ټول ووژل شي. (١٩) نو بیا ولې تا د څښتن خبره ونه منله؟ ولې دې په غنیمت باندې حمله وکړه؟ ولې هغه څه چې د څښتن په نظر کې بد وو هغه دې وکړل؟>

٢٠) شائل وویل: <مگر ما د څښتن خبره منلې ده، زه په هغې وظیفې باندې لارم چې څښتن ماته راسپارلې وه. ما عمالیکیان په بشپړه توگه له منځه یوړل او د هغوی پادشاه اجاج مې راوست. (٢١) عسکرو د غنیمت څخه پسونه او غوایان واخیستل، یعنې ترټولو ښه حیوانات چې خدای ته وقف شوي وو ترڅو هغه په جلال کې ستا څښتن خدای ته قرباني کړي.>

٢٢) سموئیل وویل: <آیا څښتن هم دومره په سوزېدونکو نذرانو او قربانیو باندې خوشالېږي لکه څنگه چې د اطاعت په کولو باندې؟ گوره! هغه ته اطاعت کول د قربانۍ څخه ښه دي او د هغه په خبره عمل کول د پسونو د واژگې د قربانۍ څخه ښه دي. (٢٣) ځکه د هغه په مقابل کې یاغي توب لکه د فال کتلو په شان بد عمل دی او غرور د بت پرستی په شان یوه گناه ده. په دې سبب چې تا د څښتن حکم رد کړی دی نو ته یې د پادشاه په توگه رد کړی یې.>

٢٤) شائل ځواب ورکړ: <هو، ما گناه کړې ده. ما د څښتن د حکم او ستا د لارښودنې څخه سرغړونه کړې ده. زه د خپلو نفرو څخه ووپرېدم او څه چې هغوی غوښتل ما هماغسې وکړل. (٢٥) مگر اوس تاته سوال کوم چې زما گناه وبخښه او زما سره بېرته لار شه، ترڅو د څښتن عبادت وکړم.>

٢٦) سموئیل ځواب ورکړ: <زه ستا سره بېرته نه ځم. تا د څښتن حکم نه دی منلی او هغه ته د

اسراييلو د پادشاهي څخه رد كړي يې.

۲۷ څنگه چې سموئيل وگرځېده چې لاړ شي، شائول د هغه د چپني څنډه ونيوله او هغه خيري شوه. ۲۸ سموئيل هغه ته وويل: <ن ورځ څښتن ستا څخه د اسراييلو پادشاهي واخيسته او هغه يې بل چاته وركړه چې هغه د ستا څخه ښه دى. ۲۹ د اسراييلو خداى چې لوى او ابدي دى هغه دروغ نه وايي يا خپله اراده نه بدلوي. هغه انسان نه دى چې خپله اراده بدله كړي.>

۳۰ شائول بيا زاري كوله ويل يې: <سمه ده، ما گناه كړې ده. خو زما د قوم د سپين ږيرو او اسراييليانو په مخكې زما عزت وكړه، بېرته زما سره لاړ شه چې ستا د څښتن خداى عبادت وكړم.> ۳۱ نو سموئيل بېرته د شائول سره لاړ او شائول د څښتن عبادت وكړ.

۳۲ سموئيل وويل: <د عماليقيانو پادشاه اجاج ماته راوئى.> اجاج په ډاډه زړه هغه ته ورغى، فكر يې كاوه چې په يقين سره د مرگ خطر تېر شوى دى. ۳۳ مگر سموئيل وويل: <لكه څنگه چې ستا تورې ډېرې ښخې بې اولاده كړې دي نو همدارنگه ستا مور به هم بې اولاده شي.> او سموئيل اجاج په جلجال كې د څښتن په مخكې ټوټې ټوټې كړ.

۳۴ بيا سموئيل رامې ته لاړ او شائول خپل كور ته چې په جبعه كې ؤ ورستون شو. ۳۵ تر هغې پورې چې سموئيل ژوندى ؤ هغه بيا هيڅكله شائول ونه لیده. مگر سموئيل د شائول دپاره ویر كاوه. څښتن په دې باندې پښېمانه شو چې شائول يې په اسراييلو باندې پادشاه كړى ؤ.

سموئيل داود د پادشاه په توگه غوره كوي

۱۶ ۱ يوه ورځ څښتن سموئيل ته وويل: <ترڅو پورې به ته د شائول دپاره ویر كوي؟ هغه

مې په اسراييلو باندې د پادشاه په توگه رد کړی دی. یو ښکر راواخله، د زيتون د تېلو څخه يې ډک کړه او په بيت لحم کې د يسي کور ته ورشه، ځکه چې د هغه د زامنو څخه مې يو تن غوره کړی دی چې پادشاه شي.

۲ مگر سموئيل پوښتنه وکړه: <زه څنگه لار شم؟ که شائول په دې هکله څه واورې ما به ووژني.>

څښتن ځواب ورکړ: <يوه خوسې درسره واخله او ووايه: زه د دې دپاره راغلی يم چې د څښتن دپاره قرباني وړاندې کړم. ۳ يسي ته بلنه ورکړه چې قربانۍ ته راشي، زه به دروښايم چې ته به څه کوې. هغه څوک چې زه يې درته ښايم زما دپاره به يې سر په تېلو غوړ کړي.>

۴ هغه څه چې څښتن سموئيل ته ويلي وو هغه هماغسې وکړل. کله چې هغه بيت لحم ته ورسېد، د ښار سپين ږيري د وېرې او لږزې سره د هغه ملاقات ته راغلل. هغوی پوښتنه وکړه: <خيريت خو دی؟ په څه خاطر راغلی يې؟>

۵ هغه ځواب ورکړ: <هو، زه راغلی يم چې څښتن ته قرباني وړاندې کړم، اودس وکړی او زما سره راشی.> هغه د اودس په کولو کې د يسي او د هغه د زامنو سره مرسته وکړه او هغوی ته يې هم په قربانۍ کې بلنه ورکړه.

۶ کله چې دوی راغلل، سموئيل د يسي زوی الياب وليد او د خپل ځان سره يې وويل: <هغه سړی چې دلته د څښتن په حضور کې ولاړ دی په يقين سره دا هماغه دی چې هغه غوره کړی دی.> ۷ مگر څښتن هغه ته وويل: <د هغه ښکلا او لوړ قد ته مه گوره، ما هغه رد کړی دی، ځکه چې زه د انسان په شان قضاوت نه کوم. هغوی ظاهر ته گوري مگر زه زړه ته گورم.>

۸) بيا يسي خپل زوی اييناداب راوغوښت چې د سموئيل په مخکې تېر شي. مگر سموئيل وويل:

>نه، څښتن دا هم نه دی غوره کړی.< ۹) يسي بيا شمه راوغوښت چې د سموئيل په مخکې تېر شي، مگر هغه وويل: <څښتن دا هم نه دی غوره کړی.> ۱۰) په دې ډول د يسي اووه زامن د سموئيل په مخ کې تېر شول، مگر سموئيل هغه ته وويل: <څښتن د دوی څخه يو هم نه دی غوره کړی.> ۱۱) بيا سموئيل د يسي څخه پوښتنه وکړه: <آيا نور زامن لرې؟>

يسي ځواب ورکړ: <کشر لا تر اوسه پاتې دی مگر هغه پسونه څروي.>

سموئيل وويل: <هغه راوغواړه چې دلته راشي، ترڅو پورې چې هغه رانه شي مونږ به نه کښېښو.>

۱۲) نو يسي هغه راوغوښت. هغه روغ رمټ، ښايسته ځوان ؤ او ښکلې سترگې يې درلودلې.

څښتن سموئيل ته وويل: <هغه همدا دی، د هغه سر په تېلو غوړ کړه!> ۱۳) سموئيل د زيتون د

تېلو ښکر راواخيست او د هغه سر يې د خپلو ورونو په مخ کې غوړ کړ. د څښتن روح ناڅاپه د

قدرت سره د هغې ورځې څخه په داود باندې نازل شو. وروسته له هغې سموئيل رامې ته ستون شو.

داود د شائول په دربار کې

۱۴) د څښتن روح د شائول څخه لېرې شو او د هغه په ځای بده ارواح د هغه د ځورلو دپاره د

څښتن له خوا په هغه باندې نازله شوه. ۱۵) د شائول خدمتگارانو هغه ته وويل: <وگوره، د خدای

له خوا بده ارواح تا ځوروي.> ۱۶) نو باداره! مونږ ته حکم وکړه، مونږ به داسې يو سپری ولټوو چې

د رباب په غږولو باندې ښه پوهيږي. نو کله چې بده ارواح په تا باندې راشي هغه سپری به رباب

وغږوي او ستا حال به بېرته ښه شي.>

۱۷) شائول ومنله او ويې ويل: <زما دپاره داسې يو سپری راپيدا کړئ چې ښه ساز غږوونکی وي

او ماته يې راولی.>

۱۸) يو خدمتگار ځواب ورکړ: <ما د يسي يو زوی چې د بيت لحم څخه دی ليدلی دی چې هغه د موسیقي په غږولو باندې ښه پوهیږي. هغه زړور، ښکلی او هونبیار سړی او همدارنگه يو قوي عسکر دی. ښه صفت د هغه دا دی چې څښتن د هغه سره دی.>

۱۹) نو شائول يسي ته استازي واستول چې ورته ووايي: <خپل زوی داود چې د پسونو ساتنه کوي ماته راوليږه.> ۲۰) يسي داود د يو سپرلي، يو خر چې په ډوډيو باندې بار ؤ او د شرابو څخه ډک ژي سره يوځای شائول ته واستاوه. ۲۱) داود شائول ته راغی او د هغه خدمت يې شروع کړ. په شائول باندې هغه ډېر گران ؤ او هغه يې د خپل وسله وړونکي په توگه غوره کړ. ۲۲) نو شائول يسي ته پيغام واستاوه: <داود مې ډېر خونبیري پرېږده چې هغه زما خدمت وکړي.> ۲۳) هرکله چې به بده ارواح د خدای له خوا په شائول باندې راتله، داود به رباب واخيست او غږاوه به يې. نو په شائول باندې به ارام راته، هغه به خپل ځان ښه احساساوه او د هغه څخه به بده ارواح لېرې کېده.

جلیات اسراييلو ته د مقابلي بلنه ورکوي

۱۷) ۱) فلسطينيانو خپلې لښکرې د جنگ دپاره د يهودا په سوکوه کې راټولې کړې. د سوکوه او عزيقې ترمنځ يې په افس دمیم کې خېمې ودرولې. ۲) شائول او اسراييليان سره راغونډ شول، د ايله په دره کې يې خېمې ودرولې او د فلسطينيانو په مقابل کې يې خپلې جنگي کرنې جوړې کړې. ۳) په يوه غونډۍ باندې فلسطينيان او په بله غونډۍ باندې اسراييليان ودرېدل او د هغوی په منځ کې دره وه.

۴) د جت د ښار څخه يو اتل چې جلیات نومېده د فلسطينانو د کمپ څخه د اسراييليانو د مقابلي دپاره راووت. د هغه قد نژدې درې متره ؤ. ۵) هغه برنجي زغري اغوستې وې چې اووه پنځوس

کیلوگرامه وزن یې درلود او برنجي خولی یې په سر وه. (۶) د هغه پښې هم د برنجي زغرو په وسیله خوندي وې او د ولو په منځ یې برنجي توره څوړنده وه. (۷) د هغه نېزه د اوبدلو د کارگاه د میلې په شان پڼده وه او د هغې څوکه چې د اوسپنې وه اووه کیلوگرامه وزن درلود. یو عسکر د ده په مخکې روان ؤ او د هغه سپر یې یووړ. (۸) جلیات ودرېد او په اسراییلو باندې یې غږ وکړ وېې ویل: >تاسو دلته څه کوئ؟ ولې د جگړې دپاره په قطار ولاړ یاست؟ زه فلسطینی یم او تاسو د شائول غلامان یاست! د خپلو نفرو څخه یو تن غوره کړئ چې دلته راشي او زما سره وجنګیږي. (۹) که چېرې هغه وکولی شي چې زما سره وجنګیږي او ما ووژني، نو مونږ به ستاسو غلامان شو. مگر که چېرې زه په هغه باندې غالب شوم او هغه ووژنم نو تاسو به زمونږ غلامان شی او زمونږ خدمت به کوئ. (۱۰) نن زه اسراییلیان جگړې ته رابولم، زه تاسو دې ته هڅوم چې یو نفر غوره کړئ چې زما سره جگړه وکړي!< (۱۱) کله چې شائول او د اسراییلو لښکر د جلیات دا خبرې واورېدلې هغوی یې زړه شول او ډېر ووېرېدل.

داود د شائول د اردو په قرارگاه کې

(۱۲) داود د یهودا د بیت لحم د افراطي یسې زوی ؤ. یسې اته زامن درلودل او هغه د شائول د پادشاهی په وخت کې ډېر زوړ شوی ؤ. (۱۳) د هغه درې مشران زامن د شائول سره جنګ ته تللي وو، مشر یې الیاب، بل یې ابیناداب او دریم یې شمه ؤ. (۱۴) داود د یسې په زامنو کې تر ټولو کشر زوی ؤ. درې مشران وروڼه یې د شائول سره پاتې کېدل. (۱۵) خو کله کله به داود د شائول څخه بیت لحم ته ستنېده چې د خپل پلار پسونه وڅروي.

(۱۶) تر څلوېښت ورځو پورې به جلیات هر سهار او ماښام مخکې کېده او خپله بلنه به یې ورکوله.

١٧) يوه ورځ يسي داود ته وويل: <لس كيلوگرامه نينې شوې غلې دانې او لس ډوډۍ واخله او په بېره يې خپلو ورونو ته د شائلو قرارگاه ته يوسه. (١٨) لس كلچې پڼير د هغوى قوماندان ته يوسه، وگوره چې ستا وروڼه څنگه دي او بېرته د هغوى څخه يوه نښه راوړه. > (١٩) شائلو د خپلو ټولو عسكرو سره او هم د داود وروڼه د ايله په دره كې وو او د فلسطينيانو سره جنگېدل. (٢٠) داود سهار وختي پاڅېد او يو نفر يې د پسونو د ساتنې دپاره د مسؤل په توگه پرېښود. داود ډوډۍ واخيسته او څنگه چې يسي هغه ته ويلي وو هغه لاړ. دى هغه وخت قرارگاه ته ورسېد چې اسراييل خپلې جنگي كرنې ته وتل او د جگړې نارې يې وهلې. (٢١) د اسراييليانو او فلسطينيانو لښكري د جگړې دپاره يو بل ته مخامخ ځاى په ځاى شوې. (٢٢) داود خپل شيان د لوازمو ساتونكي ته پرېښودل، د جگړې كرنې ته يې ورمنډه كړه او د خپلو ورونو د احوال پوښتنه يې وكړه. (٢٣) په داسې حال كې چې داود د هغوى سره خبرې كولې، فلسطينى اتل جليات چې د جت څخه ؤ د خپلو كرنو څخه راووت. د مخكې په شان يې جگړې ته د رابللو چيغې ووهلې او داود هغه واورېدلې. (٢٤) كله چې اسراييليانو جليات وليد، هغوى ټول له ډېرې وېرې د هغه څخه وتښتېدل. (٢٥) اسراييلو به ويل: <تاسو وينئ چې دا سړى څنگه راوړي چې اسراييل د جگړې دپاره راوپاروي؟ هغه څوك چې دا سړى ووژني شائلو پادشاه به ورته ډېره شتمني وركړي. هغه به هم خپله يوه لور هغه ته په نكاح كړي او د هغه د پلار كورنى به د ماليې وركولو څخه معاف كړي.>

(٢٦) داود د هغو نفرو څخه پوښتنه وكړه چې د ده سره نژدې ولاړ وو: <څوك چې دغه فلسطينى ووژني او اسراييل د دې رسوايي څخه خلاص كړي څه به تر لاسه كړي؟> آخر دا كافر فلسطينى څوك دى چې د ژوندي خداى لښكري جگړې ته راپاروي؟ > (٢٧) دوى تکرار كړل چې شائلو د هغه چا دپاره چې جليات ووژني څنگه انعام ايښى دى.

(٢٨) كله چې د داود مشر ورور الياب د هغو خلكو سره د داود خبرې واورېدې، هغه په داود باندې له قهره سور شو او ويې ويل: <دلته څه كوي؟ څوك په دښته كې ستا د هغه څو پسونو ساتنه

کوي؟ زه د ستا د زړه په مغروری او بد نیت باندې پوهېږم، ته یوازې د جگړې د تماشې دپاره راغلی یې. <

٢٩ داود وویل: <اوس ما څه کړي دي؟ آیا د خبرو کولو حق هم نه لرم؟> ٣٠ بیا هغه بل سړي ته مخ ورواړاوه او د هغه څخه یې هم هماغه پوښتنه وکړه. هر وخت چې هغه پوښتنه کوله نو هماغه ځواب به یې ترلاسه کاوه.

٣١ ځینو خلکو د داود خبرې واورېدې او هغوی شاتول خبر کړ او هغه یې راوغوښت. ٣٢ داود شاتول ته وویل: <اعلیحضرته، هیڅوک باید د دې فلسطیني څخه ونه وپریږي! ستاسو غلام به لاړ شي او د هغه سره به وجنگېږي.>

٣٣ شاتول ځواب ورکړ: <ته به د هغه سره څنگه وجنگېږي؟ ته یو بې تجربې ځوان یې او هغه د ځوانی څخه یو جنگیالی دی.>

٣٤ مگر داود شاتول ته وویل: <ستاسو غلام د خپل پلار د پسونو ساتنه کوي. کله چې زمري یا ایږه راځي او د رمې څخه وری تښتوي، ٣٥ زه د هغه پسې ورځم، هغه وهم او وری د هغه د خولې څخه خلاصوم. که چېرې هغه وحشي حیوان په ما باندې راوگرځي، هغه له ستوني نیسم او تر مرگه یې وهم. ٣٦ ما زمري او ایږې دواړه وژلي دي او د دې کافر فلسطیني سره به چې د ژوندي خدای لښکرې جگړې ته راپاروي هماغه شان عمل وکړم. ٣٧ هغه څښتن چې زه یې د زمريو او ایږو د منگلو څخه ژغورلی یم هغه به مې د دې فلسطیني له لاسه هم وژغوري.>

شاتول ومنله او داود ته یې وویل: <لاړ شه او څښتن دې ستا سره مل وي.> ٣٨ بیا شاتول داود ته خپل جنگي کالي ورواغوستل. خپلې زغرې یې د هغه په تن کړې او برنجي خولۍ یې ورپه سر کړه. ٣٩ داود د شاتول توره په جنگي کالیو باندې وتړله او د روانېدو کونښن یې وکړ، خو هغه نه

شو تللی، ځکه چې دی د هغو سره عادت نه و. هغه شائول ته وویل: <زه د دې کالیو سره عادت نه یم او په دې کې نه شم جنگېدلی.> نو ټول یې وویستل. (۴۰) بیا هغه خپله امسا په لاس کې واخیسته، د ویالې څخه یې پنځه بنویه تیرې د خپل ځان دپاره غوره کړې او هغه یې د خپل شپونتوب په کڅوړه کې کېښودلې. مچنوغزه یې په لاس کې وه او هغه فلسطیني ته ورنژدې شو.

داود جلیات وژني

(۴۱) په همدې وخت کې هغه فلسطیني چې سپر وپرونکی یې ترې مخکې و راروان و. هغه داود ته ورنژدې کېده. (۴۲) هغه داود ته په ځیر وکتل او ویې لیدل چې هغه یو ښایسته او روغ رمت ځوان دی نو هغه ورته سپک ښکاره شو. (۴۳) هغه داود ته وویل: <دا ډانگ د څه دپاره دی؟ آیا ته فکر کوې چې زه سپی یم؟> هغه د خپلو خدایانو په نامه په داود باندې لعنت ووايه. (۴۴) هغه داود ته وویل: <راشه! زه به ستا غوښې په مرغانو او په ځناورو باندې وخورم!>

(۴۵) داود جلیات ته ځواب ورکړ: <ته زما په مقابل کې د تورې، نېزې او خنجر سره راځې. خو زه ستا په مقابل کې د مطلق قادر څښتن، یعنې د اسراییلو د لښکرو د خدای په نوم چې تا جگړې ته راپارولې دي درځم. (۴۶) دا هغه ورځ ده چې څښتن به تا ماته تسلیم کړي او زه به تا ووژنم او ستا سر به پرې کړم. زه به د فلسطینیانو د عسکرو مړي مرغانو او ځناورو ته واچوم چې ویې خوري. نو ټوله نړۍ به په دې پوه شي چې د اسراییلو خدای شته. (۴۷) هرڅوک به دلته وگوري چې څښتن د خپل قوم د ژغورلو دپاره تورو یا نېزو ته اړتیا نه لري. دا د څښتن جنگ دی او هغه به تاسې ټول مونږ ته راتسلیم کړي.>

(۴۸) یو ځل بیا جلیات د داود خواته ورنژدې کېده او داود د هغه د مقابلې دپاره په چټکۍ سره د جگړې د کرښې په لور ورمندېه کړه. (۴۹) داود خپل لاس خپلې کڅوړې ته وراوږد کړ، یوه تېره یې

راوويسته، په مچنوغي باندې يې گوزاره كړه او جليات يې په تندي باندې وويشت. تيره د هغه په تندي كې ورننوتله او هغه پرمخې په ځمكه باندې پرېوت. (٥٠) نو داود بې له تورې جليات ته ماتې وركړه او د مچنوغي او تيرې په وسيله يې هغه وواژه. (٥١) داود منډه كړه او د جليات سر ته ودرېد، د هغه توره يې د هغه د پوښ څخه راوويسته، هغه يې وواژه او سر يې ورڅخه پرې كړ.

كله چې فلسطينيانو وليدل چې د دوى اتل مړ شو دوى وتښتېدل. (٥٢) د اسراييلو او يهودا خلكو چيغې وهلې او مخ په وړاندې يې منډې كړې. فلسطينيان يې د جت او د عقرون تر دروازو پورې تعقيب كړل او د هغوى مړي د شعرايم په لاره كې د جت او عقرون پورې پراته وو. (٥٣) كله چې اسراييليان د فلسطينيانو د تعقيبولو څخه راستانه شول، د هغوى قرارگاه يې لوټه كړه. (٥٤) داود د جليات سر راواخيست او اورشليم ته يې يووړ، مگر د هغه وسلې يې په خپله خېمه كې كېښودلې.

داود د شائول په حضور كې وړاندې كيږي

(٥٥) كله چې شائول وليدل چې داود د جليات سره د جنگ دپاره وروزي هغه د خپلو لښكرو د قوماندان ابنير څخه پوښتنه وكړه: <اى ابنيره، هغه د چا زوى دى؟>

ابنير ځواب وركړ: <اعليحضرته! زه ستا په سر قسم خورم چې زه نه پوهېږم.> (٥٦) پادشاه وويل: <دا معلومه كړه چې دا ځوان د چا زوى دى.> (٥٧) نو څنگه چې داود د جليات د وژلو څخه راستون شو، ابنير هغه شائول ته راوست. داود لا د جليات سر په لاس كې نيولى ؤ. (٥٨) شائول د هغه څخه پوښتنه وكړه: <اى ځوانه، ته د چا زوى يې؟>

داود ځواب وركړ: <زه ستاسو د خدمتگار يسي بيت لحمي زوى يم.>

۱) وروسته له هغې چې داود خپلې خبرې د شائول سره پای ته ورسولې، د شائول زوی

یوناتان او داود سمدلاسه ډېر بڼه دوستان شول او داود په یوناتان باندې د خپل ځان په شان ډېر

گران شو. ۲) له هماغې ورځې څخه شائول داود د خپل ځان سره وساته او هغه یې پرېښود چې

د خپل پلار کور ته لاړ شي. ۳) یوناتان د داود سره د ملگرتوب تړون وکړ ځکه چې د هغه سره

یې د خپل ځان په شان مینه کوله. ۴) یوناتان هغه چینه چې په تن کې یې وه وویستله او داود ته

یې ورکړه، خپلې زغرې، حتی خپله توره، لینده او کمربند یې هم هغه ته ورکړل. ۵) هر چیرته

چې به شائول داود د هر کار دپاره لېږه هغه به یې په بریالیتوب سره سرته رساوه. شائول هغه د اردو

لوړ افسر وټاکه. په دې باندې ټول قوم او د شائول ماموران خوشاله شول.

شائول د داود سره بخپلي کوي

۶) کله چې داود جلیات وواژه او عسکر بېرته خپلو کورونو ته راستنېدل، د اسراییلو د ټولو

ښارونو څخه ښځې د خوشالی په سندرو ویلو، گډېدلو او د چمبو او ربابونو په غږولو سره د شائول

پادشاه د هرکلي دپاره راووتلې. ۷) په داسې حال کې چې ښځې گډېدلې هغوی به دا سندره ویله:

<شائول زرگونه وژلي دي، خو داود یو په لس د هغه نه زیات وژلي دي.> ۸) دا سندره د

شائول خوبڼه نه شوه او هغه ډېر په قهر شو، ویې ویل: <هغوی داود ته د لسگونو زرو اعتبار

ورکړی دی او ماته یوازې د زرگونو. په راتلونکي کې به د هغه څخه پادشاه جوړ کړي.> ۹) نو

له هماغه وخت څخه شائول په داود باندې بخپلي کوله او په هغه شکمن شو.

۱۰) د هغې ورځې په سبا د خدای له خوا په شائول باندې بده ارواح نازله شوه او هغه په خپل

کور کې لکه د لېوني په شان بدرد ویل. داود لکه د هرې ورځې په شان رباب غږاوه او د شائول په

لاس کې نېزه وه. ۱۱) شائول خپله نېزه د داود خواته ورگوزاره کړه، د خپل ځان سره یې وویل:

<زه به داود د دېوال سره مېخ کړم.> مگر داود دوه ځلې خپل ځان بچ کړ.

١٢ شائول د داود څخه وپرېده، ځکه چې څښتن د داود سره ؤ خو شائول يې پرېښی ؤ. ١٣ نو هغه داود د خپل ځان نه لېرې کړ او هغه يې په زرو تنو باندې قوماندان کړ. داود به په جنگي عملياتو کې د خپلو لښکرو مشري کوله. ١٤ داود به په خپلو ټولو کارونو کې بريالی ؤ، ځکه چې څښتن د هغه سره مل ؤ. ١٥ کله چې شائول وليدل چې داود دومره بريالی دی نو د هغه څخه نور هم ووپرېده. ١٦ مگر داود د اسراييلو او يهودا په ټولو خلکو باندې گران ؤ ځکه چې هغوی ته به يې په جنگي عملياتو کې لارښودنه کوله.

داود د شائول د لور سره واده کوي

١٧ يوه ورځ شائول داود ته وويل: <ميراب زما مشره لور ده. هغه به تاته په نکاح کړم په دې شرط چې ته به د يوه زړور او وفادار عسکر په توگه زما خدمت کوي او د څښتن په جنگونو کې به جنگېږي.> شائول د خپل ځان سره فکر کاوه: <زه به داود په خپله ونه وژنم پرېږده چې فلسطينيان دا کار وکړي.>

١٨ مگر داود شائول ته وويل: <زه څوک يم او زما د پلار کورنۍ څه ده چې زه د پادشاه زوم شم؟> ١٩ هغه وخت چې داود تيار شو چې د شائول د لور ميراب سره واده وکړي، شائول خپله لور عدرئيل ته چې د محولا د ښار څخه ؤ ورکړه.

٢٠ خو د شائول بله لور ميکال په داود باندې مينه وه، کله چې شائول دا خبره واورېده هغه خوشاله شو. ٢١ هغه د خپل ځان سره وويل: <زه به ميکال داود ته ورکړم. زه به د هغې څخه کار واخلم چې داود په دام کې راگېر کړي او هغه به د فلسطينيانو په لاس ووژلی شي.> نو شائول د دوهم ځل دپاره داود ته وويل: <ته به زما زوم شي.> ٢٢ نو بيا شائول خپلو خدمتگارانو ته حکم وکړ: <د داود سره په خصوصي ډول خبرې وکړئ او ورته ووايئ: پادشاه ستا څخه خوشاله

دی او په مونږ ټولو باندې گران یې. ولې نه غواړې د هغه زوم شې؟>

۲۳ هغوی دا خبرې داود ته تکرار کړې، مگر داود ورته وویل: >آیا ستاسو په فکر د پادشاه زوم

کېدل یوه کوچنی خبره ده؟ زه یو غریب او بې نومه سړی یم.<

۲۴ د شائول خدمتگارانو هغه څه چې داود دوی ته ویلي وو شائول ته بیان کړل. ۲۵ شائول

هغوی ته حکم وکړ چې داود ته ووايي: >هغه څه چې پادشاه ستا څخه د مهر په توگه غواړي هغه

د سلو فلسطینیانو د سنتی پوستکي دي چې د هغه د دښمنانو څخه بدل واخیستل شي.< دا د

شائول پلان ؤ چې داود د فلسطینیانو په لاس ووژل شي. ۲۶ د شائول خدمتگارانو چې داود ته دا

خبرې وکړې هغه په دې خوشاله شو چې د پادشاه زوم شي. نو مخکې له دې چې ټاکلی وخت

پوره شي، ۲۷ داود د خپلو نفرو سره لاړ او دوه سوه فلسطینیان یې ووژل. د هغوی د سنتی

پوستکي یې راوړل او پادشاه ته یې پوره حساب وړاندې کړ ترڅو هغه د پادشاه زوم شي. نو شائول

خپله لور میکال هغه ته په نکاح کړه.

۲۸ شائول په دې صفا پوه شو چې څښتن د داود سره دی او دا چې د هغه لور میکال په هغه مینه

ده. ۲۹ نو شائول د هغه څخه نور هم ووپرېده او د ژوند تر پایه پورې د هغه سره دښمن ؤ.

۳۰ د فلسطینیانو قوماندانان به په دوامداره توگه راتلل او جگړه به یې کوله. مگر په هرې جگړې

کې به داود د شائول د نورو عسکري منصبدارانو په پرتله بریالی ؤ او په ډېر درنښت یادېده.

شائول هڅه کوي چې داود ووژني

۱۹ شائول خپل زوی یوناتان او خپلو ټولو درباریانو ته وویل چې داود ووژني، مگر داود

په يوناتان باندې ډېر گران ؤ (۲) او هغه ته يې خبردارى وركړ: <زما پلار شائول غواړي چې تا ووژني. سبا سهار په خپل ځان باندې پام كوه، په يو ځاى كې پټ شه او هلته پاتې شه. (۳) زه به ووزم او په هغه پټي كې چې ته هلته پټ يې د خپل پلار سره به ودرېږم. زه به د هغه سره ستا په باره كې خبرې وكړم او هرڅه چې ما معلوم كړل تا به خبر كړم.>

(۴) په بل سهار يوناتان شائول ته د داود هغه بڼه كارونه وړ په ياد كړل چې د هغه دپاره يې كړي وو. بيا هغه وويل: <ته ولې غواړې چې داود سره بد وكړې؟ هغه خو ستا سره هيڅ بد نه دي كړي.>

(۵) كله چې هغه جليات واژه خپل ژوند يې په خطر كې اچولى ؤ او خښتن اسراييلو ته لوى برى وركړ. كله چې تا دا برى وليد خوشاله شوې. نو ولې اوس غواړې چې د يو بې گناه انسان په وينو

لاس ولږې او داود بې سببه ووژني؟> (۶) شائول د يوناتان په خبرو باندې قانع شو او د خښتن

په نوم يې قسم وخور چې هغه به داود نه وژني. (۷) نو يوناتان داود راوغوښت او هغه ته يې د

ټولو خبرو اترو بيان وكړ. داود يې شائول ته راوست او هغه د پخوا په شان د شائول خدمت كاوه.

(۸) يو ځل بيا د فلسطينانو سره جگړه شروع شوه، داود په هغوى باندې حمله وكړه او هغوى ته

يې داسې پوره ماتې وركړه چې وتښتېدل.

(۹) يوه ورځ شائول په خپل كور كې ناست ؤ او نېزه يې په لاس كې وه چې د خښتن له خوا

ورباندې بده ارواح نازلې شوه. په دې وخت كې داود رباب غږاوه. (۱۰) شائول هڅه وكړه چې په

خپله نېزه باندې هغه د دېوال سره مېخ كړي، مگر داود د هغه څخه خپل ځان بچ كړ او نېزه په دېوال

كې ننوتله. په دې شپه داود په منډه وتښتېد.

(۱۱) شائول د داود كور ته نفر ولېږل چې د هغه څارنه وكړي او سهار يې ووژني. مگر د داود بښځې

ميكال هغه ته خبر وركړ: <كه چېرې نن شپه ونه تښتې نو سبا به هغوى تا ووژني.> (۱۲) نو

میکال داود د کړکۍ له لارې کوز کړ او هغه په منډه وټنېتېد. (۱۳) وروسته هغې کورنۍ بت

راواخیست، د داود په کټ باندې یې خملاره، د وزو وینستان یې د بت په سر باندې کېښودل او

پرستن یې ورباندې واچوله. (۱۴) کله چې شائول نفر ولېږل چې داود ونیسي میکال هغوی ته وویل:

<هغه ناروغ دی.> (۱۵) مگر شائول هغوی بېرته ولېږل چې داود وگوري، هغوی ته یې حکم وکړ:

<هغه په خپل کټ کې راوړئ چې ویې وژنم.> (۱۶) مگر کله چې هغه خلک ورننوتل، وې لیدل

چې په کټ کې بت ؤ او په سر باندې یې د وزو وینستان وو. (۱۷) شائول د میکال څخه پوښتنه

وکړه: <ولې دې زه داسې وغولولم او زما دښمن دې پرېښود چې وټنېتي؟>

میکال په ځواب کې ورته وویل: <داود ماته وویل: پرېږده چې وټنېتم که نه، نو زه به تا ووژنم.>

(۱۸) په دې توګه داود وټنېتېد، خپل ځان یې سموئیل ته چې په رامې کې ؤ ورساوه او هغه څه

چې شائول ورسره کړي وو هغه ته یې بیان کړل. بیا هغه او سموئیل نایوت ته لاړل او هلته پاتې

شول. (۱۹) شائول ته خبر ورسېد چې داود د رامې په نایوت کې دی. (۲۰) نو هغه نفر ولېږل چې

داود ونیسي، مگر کله چې دوی ولیدل چې د نیانو یوه ډله د سموئیل تر مشرۍ لاندې نبوت کوي د

خدای روح د شائول په نفرو باندې نازل شو او دوی هم په نبوت پیل وکړ. (۲۱) شائول ته په دې

اړه خبر ورسېد او هغه نور نفر ولېږل او دوی هم نبوت وکړ. د دریم ځل دپاره شائول نفر ولېږل او

دوی هم نبوت وکړ. (۲۲) آخر هغه په خپله رامې ته روان شو او کله چې هغه لویې شاه ته چې په

سیخوه کې وه ورغی پوښتنه یې وکړه: <سموئیل او داود چېرته دي؟> هغه ته خبر ورکړای شو

چې هغوی د رامې په نایوت کې دي. (۲۳) څنګه چې هغه نایوت ته روان ؤ، د خدای روح په هغه

باندې هم نازل شو او په تلو کې یې نبوت کاوه ترڅو چې هلته ورسېد. (۲۴) هغه خپل کالي

وويستل او د سموئیل په مخ کې یې نبوت کاوه، هغه ټوله ورغ او ټوله شپه لوخ پرېوت. له دې کبله

خلک وايي: <آیا شائول هم د نیانو څخه دی؟>

يوناتان د داود سره مرسته کوي چې وتبنتي

۲۰ ﴿١﴾ وروسته داود د نايوت څخه چې په رامه کې ؤ وتبنتېد، يوناتان ته ورغی او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ما څه کړي دي؟ زما جرم څه دی؟ ما څه گناه کړې ده چې ستا پلار زما د وژلو هڅه کوي؟>

﴿٢﴾ يوناتان ځواب ورکړ: <خدای دې نه کوي! ته به هيڅ کله ونه وژل شي! گوره، زما پلار چې هرڅه کوي که هغه مهم وي يا نه، ماته يې وايي، نو ولې به هغه زما څخه دا خبره پټه کړي؟ دا رښتيا نه ده!>

﴿٣﴾ مگر داود قسم وخور او ويې ويل: <ستا پلار په دې ښه پوهيږي چې زه په تا باندې گران يم. هغه داسې پرېکړه کړې ده هغه پلان چې زما په اړه يې لري ته بايد ورڅخه خبر نه شي، ځکه چې ته به خواشینی شي. زه د ژوندي څښتن په نوم او ستا په ژوندون قسم خورم چې زما او مرگ ترمنځ يوازې يو قدم فاصله پاتې ده.>

﴿٤﴾ يوناتان وويل: <هرڅه چې ته غواړې زه به يې ستا دپاره وکړم.>

﴿٥﴾ نو داود وويل: <گوره، سبا د نوې مياشتې اختر دی او زه بايد د پادشاه سره ډوډی وخورم، مگر اجازه راکړه چې لاړ شم او د دريمې ورځې تر ماښامه پورې په پټيو کې خپل ځان پټ کړم.﴾

﴿٦﴾ که چېرې ستا پلار زه ياد کړم ورته ووايه چې داود زما څخه ډېره هيله وکړه چې په بېره خپل ښار بيت لحم ته لاړ شي. هلته د هغه د ټول خپل دپاره د کلنی قربانی کولو وخت دی. ﴿٧﴾ که چېرې هغه ووايي: ډېره ښه ده نو زما خير به په کې وي، خو که چېرې هغه ډېر په قهر شو نو ته به پوه شي چې هغه نيت لري چې ماته زيان ورسوي. ﴿٨﴾ زما سره احسان وکړه او په هغه تړون باندې چې د څښتن په نوم دې زما سره کړی ؤ ودرېږه، مگر که چېرې زه گناهکار يم نو ته مې په

خپله ووژنه! خپل پلار ته دې ولې ما وروڼې چې ووژل شم؟>

۹ یوناتان وویل: >داسې فکر مه کوه! که چېرې زه پوه شوی وای چې زما پلار نیت لري چې

تاته زیان درورسوي آیا تاته به مې خبر نه وای درکړی؟>

۱۰ داود پوښتنه وکړه: >که چېرې ستا پلار تاته سخت ځواب درکړي څوک به ماته خبر

راکړي؟>

۱۱ یوناتان ځواب ورکړ: >راځه چې پتیو ته لاړ شو، نو هغوی یوځای هلته لاړل. ۱۲ بیا

یوناتان داود ته وویل: >زه د څښتن، د اسراییلو د خدای په حضور کې تاته وعده درکوم، سبا نه بل

سبا تر همدې وخته پورې به زه د خپل پلار نیت معلوم کړم. که چېرې د هغه رویه ستا په هکله ښه

وه، زه به تاته خبر درولېږم. ۱۳ که چېرې هغه تاته د زیان رسولو اراده لري نو څښتن دې ماته

سخته جزا راکړي که تاته مې په دې هکله خبر درنه کړ او ته مې په سلامتی سره لېږې ونه لېږلې.

څښتن دې ستا سره وي لکه څنگه چې زما د پلار سره و. ۱۴-۱۵ ستا دې په یاد وي، وروسته

له دې چې څښتن ستا ټول دښمنان د ځمکې له منځ څخه ورک کړل، د څښتن په شان دوستي او

مهرباني نه یوازې ماته بلکه له ما نه وروسته زما اولادې ته هم ښکاره کړې. > ۱۶ نو یوناتان د

داود د کورنۍ سره تړون وکړ، ویې ویل: >که چېرې دا تړون مات شي، څښتن دې هغو خلکو ته

سزا ورکړي چې دا تړون یې مات کړی دی.>

۱۷ یوناتان یو ځل بیا داود مجبور کړ چې خپل قسم تائید کړي چې د هغه سره مینه لري. ځکه

چې په یوناتان باندې داود دومره گران و لکه څنگه چې خپل ځان ورباندې گران و. ۱۸ هغه

وخت یوناتان هغه ته وویل: >څرنگه چې سبا د نوې میاشتي اختر دی، نو خلک به خبر شي، ځکه

چې ستا ځای به په دسترخوان کې خالي وي. ۱۹ سبا نه بل سبا ماښام هغه ځای ته ژر لاړ شه

چېرته چې ته مخکې پټ شوی وې او هلته د تیرو د ډېری تر شا انتظار کوه. (۲۰) زه به درې غشي د هغې په څنګ کې دروولم چې داسې گمان وشي چې زه یوه نښه ولم. (۲۱) بیا به زه یو هلک ولېرم او ورته به ووايم: لار شه او غشي راپیدا کړه. که هغه ته مې وویل چې گوره، غشي تاته نه دي رسېدلي، ورشه هغه دلته راوړه، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاته به خطر نه وي. (۲۲) مګر که زه هغه ته داسې ووايم چې غشي ستا څخه تېر شوي دي، نو دا به دا معنی ولري چې څښتن غواړي چې تا لېرې ولېري، نو ته باید لار شې. (۲۳) هغه ترون چې زما او ستا ترمنځ شوی دی یاد ساته. څښتن به تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ شاهد وي.

(۲۴) نو داود په پټیو کې پټ شو. کله چې د نوې میاشتې اختر راوړسېد، پادشاه د ډوډۍ خوړلو دپاره راغی (۲۵) او هغه د خپل عادت له مخې د دېوال سره په خپل ځای کې کښېناست. یوناتان مخامخ او ابیر د شائلول تر څنګ ناست وو، مګر د داود ځای خالي ؤ. (۲۶) خو شائلول په هغه ورځ هیڅ ونه ویل، ځکه هغه فکر کاوه: <داود ته خامخا څه پېښ شوي دي چې هغه یې د دود له مخې ناپاک کړی دی. په یقین سره هغه ناپاک دی.> (۲۷) مګر په راتلونکې ورځ چې د میاشتې دوهمه ورځ وه، د داود ځای بیا خالي ؤ. نو شائلول د خپل زوی یوناتان څخه پوښتنه وکړه: <د یسي زوی ولې نه پرون ډوډۍ ته راغی او نه نن؟>

(۲۸) یوناتان په ځواب کې وویل: <هغه زما څخه هیله وکړه چې اجازه ورته ورکړم چې بیت لحم ته لاړ شي. (۲۹) داود وویل: ماته اجازه راکړه چې لاړ شم، ځکه چې زمونږ کورنۍ په ښار کې قرباني کوي او زما ورور ماته حکم کړی دی چې هلته واوسم. که ته زما څخه خوشاله یې، ما پرېږده چې لاړ شم ترڅو خپل خپلوان ووينم. نو ځکه هغه د پادشاه دسترخوان ته نه دی راغلی.>

(۳۰) شائلول په یوناتان باندې ډېر په قهر شو او هغه ته یې وویل: <ته زما زوی نه یې، ته ځاین یې! زه پوهېرم چې ستا دا خوښه ده چې د یسي زوی ته وفادار واوسې. وشرمېږه! او ستا مور دې

هم وشميرې چې ته يې زېږولی يې. (٣١) آيا په دې نه پوهېږې تر هغه چې د يسي زوی ژوندی وي، ته به هيڅکله د دې ملک پادشاه نه شي؟ نو اوس څوک ولېږه او هغه دلته راوله، ځکه چې هغه بايد ووژل شي!

(٣٢) يوناتان پوښتنه وکړه: <هغه ولې ووژل شي؟ هغه څه گناه کړې ده؟> (٣٣) په دې وخت کې شائول خپله نېزه په يوناتان پسې گوزاره کړه چې هغه ووژني او يوناتان پوه شو چې په رښتيا د ده پلار پرېکړه کړې ده چې داود ووژني. (٣٤) يوناتان په ډېر قهر د دسترخوان څخه پاڅېد او د مياشتې په دوهمه ورځ يې ډوډۍ ونه خوړله، ځکه چې هغه په دې باندې غمجن شو چې د ده پلار داود سپک کړ. (٣٥) لکه څنگه چې دوی يو د بله سره موافقه کړې وه، د بلې ورځې په سهار يوناتان پتيو ته لاړ چې د داود سره وگوري. يوناتان يو ځوان هلک د ځان سره يووړ (٣٦) او هغه ته يې وويل: <منډه کړه او هغه غشي چې زه يې ولم راپيدا کړه.> هلک منډه کړه او يوناتان يو غشی وويشت چې د هلک څخه تېر شو. (٣٧) کله چې هلک هغه ځای ته ورغی چې غشی په کې لوېدلی و، يوناتان په هلک باندې غږ وکړ: <آيا غشی ستا څخه تېر شوی نه دی؟> (٣٨) بيا يوناتان د هغه هلک پسې چيغې کړې: <بېړه وکړه! ژر لاړ شه! مه ودرېږه!> هلک غشی راپورته کړ او خپل بادار ته راستون شو. (٣٩) هلک پوه نه شو چې دا څه معنی لري. يوازې يوناتان او داود پوهېدل. (٤٠) نو يوناتان خپلې وسلې هغه هلک ته ورکړې او ورته ويلي: <لاړ شه او دا ښار ته يوسه.>

(٤١) وروسته له هغې چې هلک لاړ، داود د تېرو د ډېرې له شا راپاڅېده، په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او درې ځله د درناوي په خاطر يوناتان ته تيب شو. کله چې هغوی يو بل ښکلول نو هغوی دواړو ژړل، د داود خفگان د يوناتان نه هم زيات وو. (٤٢) يوناتان داود ته وويل: <په خير لاړ شه، ځکه چې مونږ يو د بله سره د څښتن په نوم د دوستۍ قسم خوړلی دی او ويلي مو دي چې څښتن دې تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ او زما د اولادې او ستا د اولادې ترمنځ شاهد وي.> له

هغې وروسته داود لار او يوناتان بېرته ښار ته ستون شو.

د شائول د لاسه د داود تښتېدل

۲۱ (۱) داود اخيملک کاهن ته چې په نوب کې ؤ ورغی. اخيملک په لړزېدلو سره د هغه هرکلي ته راووت او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ولې يوازې راغلی يې او څوک درسره نشته؟>

(۲) داود په ځواب کې وويل: <پادشاه ماته يو کار راسپارلی دی او راته ويلې يې دي چې هيڅ څوک بايد ستا د دندې په هکله پوه نه شي. ما خپلو سړيو ته ويلې دي چې ما سره دې په يوه ټاکلي ځای کې وگوري. (۳) نو اوس ستا سره څه شته؟ پنځه دانې ډوډۍ يا کوم بل څه که لرې ماته يې راکړه.>

(۴) مگر کاهن هغه ته په ځواب کې وويل: <زما سره عادي ډوډۍ نشته، خو بياهم يو څه مقدسه ډوډۍ شته. تاسو کولی شئ چې هغه وخورئ خو په دې شرط چې ستاسو سړي په دې نژدې وختو کې ښځو ته نژدې شوي نه وي.>

(۵) داود ځواب ورکړ: <بېشکه چې مونږ ښځو ته نه يو نژدې شوي. کله چې مونږ په دنده کې يو، زه هيڅکله خپلو سړيو ته اجازه نه ورکوم چې داسې کار وکړي. هغوی بايد حتی^۱ په عادي وظيفو کې خپل ځانونه پاک وساتي او نن خو مونږ په يوه خاصه وظيفه کې يو.>

(۶) نو کاهن هغه مقدسه ډوډۍ چې خدای ته نذرانه کېدله داود ته ورکړه. هلته بل ډول ډوډۍ نه وه. په منظمه توگه به يې دغه ډوډۍ د خدای له حضور څخه لېرې کوله او د هغې په ځای به يې توده ډوډۍ کېښودله. (۷) داسې وشوه چې دواغ ادومي د شائول د شپڼو مشر په هماغه ورځ هلته

ؤ، ځکه چې د پاکوالی مراسم یې په ځای کول.

۸) داود اخیملک ته وویل: <آیا ستا سره توره یا نېزه شته چې ماته یې راکړې؟ د پادشاه حکم زه مجبور کړم ترڅو په داسې بېره لار شم چې ما دومره وخت پیدا نه کړ چې خپله توره یا کومه بله وسله راواخلم.>

۹) اخیملک ځواب ورکړ: <ما سره د فلسطیني جلیات توره شته، هغه چې تا د ایله په دره کې وواژه. هغه توره ما په یوه ټوکر کې نغبتې ده او هغه د کاهن د مقدس پېشبند شاته ده، که چېرې غواړې نو وایې خله. دلته بې له دې تورې بله نشته.> داود وویل: <هغه ماته راکړه، دا تر ټولو ډېره بڼه توره ده.>

۱۰) نو داود په هماغه ورځ لار، د شائول څخه وتښتېد او د جت پادشاه آخیش ته یې ځان ورساوه. ۱۱) مگر د آخیش درباریانو هغه ته وویل: <آیا دا داود، د خپل هېواد پادشاه نه دی؟ دا هغه سړی دی چې د هغه په باره کې به بنځو د گډا کولو په وخت کې دا سندري ويلي: شائول زرگونه وژلي دي، خو داود یو په لس د هغه نه زیات وژلي دي.>

۱۲) د هغوی خبرو په داود باندې ډېر تاثیر وکړ او د آخیش پادشاه څخه ډېر زیات ووېرېده. ۱۳) نو کله چې داود د هغوی سره ؤ، هغه خپل ځان په لېونتوب وواهه. کله چې هغوی هڅه وکړه چې دی ونیسي نو هغه د لېوني په شان عمل کاوه. هغه به په دروازو باندې کرښې ایستلې او په خپله ږیره باندې به یې لارې تویولې. ۱۴) نو آخیش خپلو درباریانو ته وویل: <کورئ! دا سړی لېونی دی! هغه مو ولې ماته راوستی دی؟> ۱۵) آیا کم لېونیان لرم؟ ولې دې بل هم راوست چې خپل د لېونتوب په حرکتونو سره ما وځوروي؟ زه نه غواړم چې هغه زما ماڼۍ ته راننځي.>

۲۲ (۱) داود د جت څخه لار او د ادولام سمخې ته وتښتېد. کله چې د هغه ورونو او د هغه پاتې کورنۍ واورېدل چې هغه هلته دی، نو دوی هلته د هغه سره یوځای شول. (۲) هغه خلک چې په تکلیف کې وو یا پورې وو یا شکایت یې درلود داود ته راتپول شول او هغه د دوی مشر شو. شاوخوا څلورسوه سړي د هغه سره وو.

(۳) داود له هغه ځای څخه د موآب مصفې ښار ته لار او د موآب پادشاه ته یې وویل: <اعلیحضرته! آیا زما مور او پلار ته اجازه ورکوی چې راشي او ستاسو سره پاتې شي تر هغې پورې چې زه پوه شم چې خدای به زما دپاره څه کوي؟> (۴) نو داود خپل مور او پلار د موآب پادشاه ته بوتلل او دوی د هغه سره تر هغه وخته پورې پاتې شول ترڅو پورې چې داود په محفوظ ځای کې پټ و.

(۵) یوه ورځ جاد نبي داود ته وویل: <دلته مه پاتې کېږه، د یهودا خاورې ته لار شه.> نو داود لار او د حارث ځنگل ته ورغی.

(۶) یوه ورځ شائول په جبعه کې په یوه غونډۍ باندې د غز د ونې لاندې نېزه په لاس ناست و او ټول افسران یې د هغه په شاوخوا کې ولاړ وو. هغه ته خبر ورغی چې داود او د هغه سړي پیدا شول. (۷) هغه خپلو افسرانو ته وویل: <ای د بنیامین خلکو! واورئ، آیا د یسی زوی به تاسو ټولو ته ځمکې او د انگورو باغونه درکړي؟ آیا هغه به تاسو د زر کسيزه ډلې قوماندانان او یا د سل کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي؟> (۸) آیا د دې دپاره تاسو زما په ضد دسیسه جوړوئ؟ تاسو یو هم ماته ونه ویل چې زما خپل زوی د داود سره لاس یو کړی دی. هیڅوک نشته چې په ما زړه وسوزي یا ماته ووايي چې زما خپل سړی داود همدا اوس زما د وژلو دپاره فرصت لټوي او زما

زوی هغه هڅولی دی!>

۹ مگر ادومي دواغ چې د شائول د افسرانو سره ولاړ ؤ وويل: >ما د يسي زوی وليد چې په نوب کې د اخيتوب زوی اخيملک ته راغی. ۱۰ اخيملک د خښتن څخه پوښتنه وکړه چې داود بايد څه وکړي او وروسته هغه داود ته يو څه خواږه او د فلسطيني جليات توره ورکړه.<

۱۱ نو شائول پادشاه د اخيتوب زوی اخيملک کاهن او د هغه د پلار ټوله کورنۍ چې هغوی هم په نوب کې کاهنان وو راوغوښتل او د ده حضور ته حاضر شول. ۱۲ شائول وويل: >ای د اخيتوب زويه، واوره!<

هغه ځواب ورکړ: >هو، زما باداره.<

۱۳ شائول د هغه څخه پوښتنه وکړه: >تا او د يسي زوی ولې زما په ضد دسيسه جوړه کړې ده؟ ولې دې هغه ته ډوډۍ او توره ورکړې ده او د هغه دپاره دې د خدای سره مشوره کړې ده؟ هغه اوس زما په ضد راپورته شوی او فرصت لټوي چې ما ووژني!<

۱۴ اخيملک په ځواب کې وويل: >ستاسو په افسرانو کې داود ترټولو وفادار دی! هغه ستاسو زوم دی، ستاسو د ساتونکو مشر دی او په شاهي دربار کې هر يو د هغه درناوی کوي. ۱۵ هو، ما د هغه دپاره د خدای سره مشوره کړې ده او دا لومړی ځل نه دی. تر کومه ځايه چې ستاسو په ضد د دسيسې خبره ده، نو تاسو اعليحضرت بايد په ما او همدارنگه زما په کورنۍ باندې تور ونه لگوي، د دې خبرې څخه زه هيڅ خبر نه يم!<

۱۶ پادشاه وويل: >ای اخيملکه! ته او ستا د پلار ټوله کورنۍ بايد ووژل شي.< ۱۷ په دې وخت کې پادشاه هغه ساتونکو ته چې د ده په څنگ کې وو حکم وکړ: >د خښتن کاهنان ووژني،

خکه چې دوی هم د داود پلویان دي. دوی پوهېدل چې هغه تنبتي خو بياهم دوی زه خبر نه کړم. مگر د پادشاه ساتونکو ونه غوښتل چې د خښتن په کاهنانو باندې لاس پورته کړي او هغوی ووژني. (۱۸) نو شائول ادومي دواغ ته وويل: <ته هغوی ووژنه!> او دواغ هغوی ټول ووژل. په هغه ورځ يې پنځه اتيا کاهنان چې کتاني مقدس پېښېدونه به يې اغوستل، ووژل. (۱۹) وروسته نوب د کاهنانو ښار ته لاړ او د کاهنانو کورنۍ د ښځو او سړيو نه نيولې تر کوچنيانو او تي رودونکو ماشومانو پورې يې ټول ووژل. حتی غوايان، خره او د هغوی پسونه يې هم ژوندي پرېښودل.

(۲۰) مگر ابياتار چې د اخيملک د زامنو آخخه او د اخیټوب لمسی ؤ و تنبټېد او لاړ چې د داود سره يوځای شي. (۲۱) هغه داود ته خبر ورکړ چې شائول د خښتن کاهنان ووژل. (۲۲) داود ابياتار ته وويل: <کله چې ما په هغه ورځ ادومي دواغ هلته وليد زه پوه شوم چې هغه به خامخا شائول ته خبر ورکوي. نو ستا د ټولو خپلوانو د مړينې مسؤليت زما په غاړه دی. (۲۳) زما سره پاتې شه او مه وپرېره. هغه سړی چې غواړي تا ووژني، هغه غواړي چې ما هم ووژني. ته به زما سره خوندي يې.>

داود د قعيلي ښار ژغوري

۲۳ (۱) يوه ورځ داود ته خبر ورسېد چې فلسطينيانو د قعيلي په ښار باندې حمله کړې ده او درمندونه لوټوي. (۲) نو هغه د خښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا زه لاړ شم او په فلسطينيانو باندې حمله وکړم؟>

خښتن ځواب ورکړ: <هو، په هغوی باندې حمله وکړه او قعيله وژغوره.>

(۳) مگر د داود نفرو هغه ته وويل: <مونږ دلته په يهودا کې وپرېرو، نو که د فلسطينيانو د ځواکونو

مقابلې دپاره قعيلې ته لار شو نو زمونږ وېره به نوره هم زياته شي. < ٤ > داود يو ځل بيا د خښتن
خڅه پوښتنه وکړه او خښتن هغه ته ځواب ورکړ: < قعيلې ته لار شه ځکه چې زه به فلسطينيان تاته
تسليم کړم. > ٥ نو داود د خپلو سړيو سره قعيلې ته لار او د فلسطينيانو په ځواکونو باندې يې
بريد وکړ. د هغو خڅه يې زيات ووژل او د هغوی څاروي يې يوړل. په دې ډول داود د قعيلې ښار
وژغوره.

٦ کله چې ابياتار د اخيملک زوی و تنبېد او په قعيله کې د داود سره يوځای شو، مقدس پېښند
يې له ځان سره راوړ. ٧ شائول ته خبر ورسېد چې داود قعيلې ته تللی دی، هغه وويل: < خدای
هغه ماته راتسليم کړ. داود خپل ځان د دېوال او د قوي دروازو په لرونکي ښار کې کلابند کړی
دی. > ٨ نو شائول خپل ټول ځواکونه د جگړې دپاره راوغوښتل چې قعيلې ته لار شي او داود
او د هغه سړي محاصره کړي.

٩ کله چې داود واورېدل چې شائول په هغه باندې د حملې کولو نيت لري، هغه ابياتار کاهن ته
وويل: < مقدس پېښند دلته راوړه. > ١٠ داود دعا وکړه: < ای خښتنه! د اسراييلو خدايه، ما
اورېدلي دي چې شائول نيت لري چې قعيلې ته راشي او ښار زما يعنې ستا د غلام په خاطر له
منځه يوسي. > ١١ آیا د قعيلې ښاريان به ما شائول ته وسپاري؟ آیا لکه څنگه چې مې اورېدلي دي
شائول به په رښتيا سره راشي؟ ای خښتنه، د اسراييلو خدايه، زه تاته زاري کوم چې ځواب راکړه! <
خښتن ځواب ورکړ: < شائول به راشي. >

١٢ داود پوښتنه وکړه: < آیا د قعيلې ښاريان به ما او زما سړي شائول ته وسپاري؟ >
خښتن وويل: < هغوی به تاسو وسپاري. >

١٣ نو داود او د هغه سړي چې شمېر يې شپږسوه تنه وو د قعيلې څخه لارل او د يو ځای څخه به بل ځای ته تلل. کله چې شائول ته خبر ورسېد چې داود د قعيلې څخه تېښتېدلی دی، نو هغه خپل د تگ پلان پرېښود.

داود په غرونو کې

١٤ داود د زيف د دښتې په غرنۍ سيمه کې په محفوظو ځايونو کې اوسېده. شائول تل هڅه کوله چې هغه پيدا کړي، مگر خدای داود هغه ته په لاس نه ورکاوه.

١٥ کله چې داود په حورش کې د زيف په دښته کې ؤ، هغه پوه شو چې شائول د هغه د وژلو دپاره راوتلی دی. ١٦ د شائول زوی يوناتان حورش ته د داود ليدلو له ورغی او هغه ته يې ډاډ ورکړ چې خدای ستا مل دی. ١٧ يوناتان وويل: <مه وپرېره، زما پلار به ونه شي کولی چې تا پيدا کړي. ته به په اسراييلو باندې پادشاه شي او زه به په رتبه کې ستا نه دوهم يم، زما پلار شائول هم په دې باندې پوهيږي.> ١٨ هغوی دواړو د څښتن په حضور کې تړون وکړ. وروسته بيا يوناتان کور ته لاړ مگر داود په حورش کې پاتې شو.

١٩ د زيف خلک شائول ته چې په جبعي کې اوسېده لارل او ورته وپې ويل: <داود زمونږ په سيمه کې، په حورش کې د حخيله په غره کې چې د يهودا د دښتې په جنوب کې پروت دی، پټ شوی دی. ٢٠ اعليحضرته! اوس نو کله چې ستاسو خوښه وي راشئ او مونږ د دې مسؤليت په غاړه لرو چې هغه تاسو ته وسپارو.>

٢١ شائول ځواب ورکړ: <څښتن دې تاسو ته برکت درکړي ځکه چې تاسو په ما باندې ډېره مهرباني کوئ.> ٢٢ شائول زياته کره: <لاړ شی، نور تياری هم ونيسئ او معلومه کړئ چې داود

د عادت له مخې چېرته ځي او چا دی په هغه ځای کې لیدلی دی. ما اورېدلي دي چې هغه ډېر مکرجن دی. (۲۳) د هغه د پټېدلو ټول ځایونه معلوم کړئ او د واضح معلوماتو سره بېرته ماته راشئ. وروسته له هغې به زه ستاسو سره لار شم، که چېرې د یهودا د سیمې په هر خپل کې وي زه به یې پیدا کړم. <

(۲۴) نو دوی رخصت شول او د شائول څخه مخکې زیف ته لاړل. داود او د هغه نفر د معون په دښته کې وو یعنې د یهودا د دښتې د جنوبي برخې په یوې درې کې. (۲۵) شائول او د هغه نفر په لټولو شروع وکړه، کله چې داود ته په دې هکله خبر ورسېد هغه یو لوی گټ ته چې د معون په دښته کې ؤ لاړ او هلته پاتې شو. کله چې شائول دا واورېدل، داود پسې د معون دښتې ته لاړ. (۲۶) شائول د یو غره یوه اړخ ته او داود او د هغه سړي د غره بل اړخ ته تلل او بیرته یې کوله چې د شائول څخه وتښتي. څنگه چې شائول او د هغه ځواکونه داود او د هغه سړي ته نژدې کېدل چې دوی ونیسي، (۲۷) یو استازی شائول ته راغی او ویې ویل: <ژر راشه! فلسطینیانو زموږ په خاورې یرغل کړی دی. > (۲۸) نو شائول د داود تعقیبول پرېښودل او لاړ چې د فلسطینیانو سره وجنگېږي. له دې کبله دا ځای د تښتې د گټ په نوم یاد شو. (۲۹) داود لاړ او د عین جدي په محفوظ ځای کې اوسېده.

داود نه غواړي شائول ووژني

۲۴ (۱) کله چې شائول د فلسطینیانو سره د جنگ کولو څخه وروسته راستون شو، هغه خبر شو چې داود د عین جدي په دښته کې دی. (۲) شائول په اسراییلو کې د ډېرو ښو عسکرو څخه درې زره نفره واخیستل او لاړ چې د غرنۍ وزو گټونو ته نژدې داود او د هغه سړي ولټوي. (۳) هغه په لاره کې د پسونو د پنډېدلو ځای ته نژدې یوې سمخې ته ورغی او لاړ چې خپل حاجت

رفع کړي. دا هماغه سمخه وه چې داود او د هغه سرې په کې په اخرنی څنډه کې پټ شوي وو.

٤ د داود سرېو هغه ته وویل: <دا ستا دپاره یو فرصت دی! څښتن تاته ویلي وو چې هغه به ستا دښمن ستا په لاس تسلیم کړي او هرڅه چې غواړې د هغه سره یې وکړې.> داود غلی لار او یې له دې چې شاتول پوه شي د هغه د چپنې څخه یې یوه ټوټه غوڅه کړه. ٥ وروسته بیا د داود وجدان نا ارامه شو، ځکه چې یې د هغه د چپنې ټوټه غوڅه کړې وه. ٦ هغه خپلو نفرو ته وویل: <څښتن دې ما له دې څخه وساتي چې خپل بادار ته چې څښتن هغه د پادشاه په توگه غوره کړی دی زیان ورسوم! زه باید هغه ته ډېر لږ زیان هم ونه رسوم، ځکه چې هغه د څښتن له خوا غوره شوی پادشاه دی.> ٧ په دې خبرو داود خپل سرې ورتل او هغوی یې پرېښودل چې په شاتول باندې حمله وکړي. شاتول سمخه پرېښودله او په خپله لاره لاړ.

٨ داود هم د سمخې څخه راووت او شاتول ته یې غږ کړ: <اعلیحضرته! زما باداره!> کله چې شاتول شاته وکتل، داود د درناوي په خاطر خپل ځان ځمکې ته ټیټ کړ. ٩ هغه شاتول ته وویل: <ولې د خلکو خبرې اورئ چې وايي: پام کوه، داود غواړي چې تاته ضرر ورسوي؟> ١٠ تاسو په خپله ولیدل چې همدا اوس په دې سمخه کې څښتن ماته په لاس راکړئ. زما ځینو نفرو زه تشویق کړم چې تاسو ووژنم، مگر ما درباندي رحم وکړ. هغوی ته مې وویل: زه به هیڅکله خپل بادار ته زیان ونه رسوم، ځکه چې څښتن هغه غوره کړی دی چې پادشاه شي. ١١ وگوره، ای زما پلاره، زما په لاس کې څه شی دی! لیدلی شې چې دا ستا د چپنې یوه ټوټه ده. ما کولی شول چې تا ووژنم، مگر د هغې په ځای مې یوازې ستا چپنه غوڅه کړه. یقین وکړه چې زه ستا په ضد د یاغي توب یا تاته د زیان رسولو په فکر کې نه یم. ما ستا سره غلطې نه ده کړې، مگر ته زما د وژلو په لټه کې یې. ١٢ څښتن دې قضاوت وکړي چې زمونږ څخه کوم یو ملامت دی! څښتن دې ستا څخه د هغو بدو کارونو بدله واخلي چې زما سره دې کړي دي، خو سره له دې به زه ډېر کم زیان هم تاته در ونه رسوم. ١٣ لکه چې پخوانی متل دی: بد کارونه یوازې د بدو خلکو په وسیله ترسره کېږي،

نو زه به تاته زيان ونه رسوم. (۱۴) د اسراييلو پادشاه د چا په ضد وتلی دی؟ تاسو څوک تعقیبوی؟
 مړ سپی؟ یا ورږه؟ (۱۵) څښتن به قضاوت کوي او هغه به دا پرېکړه کوي چې زمونږ څخه کوم یو
 ملامت دی. هغه دې دا موضوع وڅېړي، زما دفاع دې وکړي او ستا د لاس څخه دې ما
 وژغوري.

(۱۶) کله چې داود خپلې خبرې خلاصې کړې، شائول پوښتنه وکړه: <آیا په رښتیا سره دا ته یې،
 ای داوده زما زویه؟> او په لوړ اواز یې په ژړا پیل وکړ. (۱۷) شائول زیاته کړه: <ته زما څخه
 زیات نېک یې. تا زما سره ښه رویه، مگر ما ستا سره بده رویه کړې ده. (۱۸) تا نن وښودله چې
 زما سره دې ښېگڼه وکړه، ځکه سره له دې چې څښتن زه تاته تسلیم کړم مگر تا ونه وژلم. (۱۹)
 کله چې یو نفر خپل دښمن پیدا کړي آیا هغه به بې له زیان رسولو پرېږدي؟ د هغې رویې په سبب
 چې نن دې زما سره وکړه څښتن دې تاته اجر درکړي. (۲۰) اوس زه په دې باندې یقین لرم چې ته
 به پادشاه شې او ستا پادشاهي به په اسراييلو باندې ټینګه شي. (۲۱) مگر زما سره د څښتن په نوم
 قسم وخوره چې زما اولاده به نه وژني او زما نوم به زما د پلار د کورنۍ څخه له منځه نه وړي.>
 (۲۲) نو داود د شائول دپاره قسم وخوړ. وروسته له هغه شائول خپل کور ته ستون شو، مگر داود او
 د هغه سړي خپل محفوظ ځای ته لاړل.

د سموئیل مړینه

۲۵ (۱) هغه وخت راوړسېد چې سموئیل مړ شو. ټول اسراييليان راغونډ شول او د هغه دپاره
 یې ویر وکړ. هغه یې په رامه کې په خپله ځمکه کې ښخ کړ. وروسته له هغه داود د فاران دښتې ته
 لاړ.

٢-٣ په هغه ځای کې د کالیب د خپل څخه یو سړی ؤ چې نابال نومېده. هغه د معون د ښار څخه ؤ او د کرمل ښار ته نژدې یې خپله ځمکه درلودله. نابال ډېر شتمن سړی ؤ او درې زره پسونه او زر وزې یې درلودلې. د هغه ښځه ایجایل ښکلې او هوښیاره وه مگر نابال سخت او بد خوږه سړی ؤ.

نابال په کرمل کې خپل پسونه سکولودل (٤) او داود چې هغه وخت په دښته کې ؤ دا خبره یې واورېدله. (٥) نو لس تنه ځوانان یې د دې امر سره واستول چې کرمل ته لاړ شي، نابال پیدا کړي او د ده سلامونه هغه ته ورسوي. (٦) داود هغوی ته امر وکړ چې نابال ته ووايي: <خوشاله او ژوندی اوسئ! تاسو ته او ستاسو کورنۍ ته ښه روغتیا غواړم! هغو ټولو ته چې ستاسو سره دي هم روغتیا غواړم! (٧) ما واورېدل چې د پسونو د سکولودلو وخت دی. کله چې ستاسو شپانه زمونږ سره وو، مونږ د هغوی سره بده رویه نه وه کړې. ټول وخت چې هغوی په کرمل کې وو د هغوی څخه هیڅ شی ورک نه شو. (٨) د خپلو خدمتگارانو څخه پوښتنه وکړئ او دوی به درته ووايي. نن خاصه ورځ ده. له دې کبله زما د ځوانانو سره مهربانه اوسئ. لطف وکړئ څه چې راکولی شی مونږ او خپل زوی داود ته یې ورکړئ.>

(٩) د داود نفر راورسېدل او د داود په نوم یې نابال ته پیغام ورکړ. بیا هغوی د ځواب دپاره منتظر شول. (١٠) نابال د داود خدمتگارانو ته په ځواب کې وویل: <داود څوک دی؟ د یسې زوی څه کار کوي؟ په دې ورځو کې ډېر نوکران د خپلو بادارانو څخه تنبتي. (١١) آیا هغه ډوډی، اوبه او غوښه چې د خپلو پسونو سکولودونکو دپاره مې تیار کړي دي واخلم او هغو خلکو ته یې ورکړم، چې زه یې نه پېژنم د کوم ځای څخه راغلي دي؟>

۱۲ نو د داود خدمتگاران بېرته هغه ته ورغلل او هرڅه چې نابال ويلي وو ورته بيان يې كړل.
۱۳ داود خپلو نفرو ته امر وكړ: <خپلې تورې له ملا وتړئ!> نو دوى خپلې تورې وتړلې او داود خپله توره وتړله. شاوخوا څلور سوه نفره د داود سره لاړل او دوه سوه نفره د لوازمو سره پاتې شول.

۱۴ د نابال د خدمتگارانو څخه يو نفر د نابال بښځې ايډجايل ته وويل: <آيا تا اورېدلي دي؟ داود د دښتې څخه ځينې استازي زمونږ بادار ته رالېږلي وو چې د هغه سلامونه ورته ورسوي مگر نابال دوى سپك كړل. ۱۵ بياهم د داود سړي زمونږ سره ډېر بښه وو. هغوى زمونږ سره بده رويه نه ده كړې او ټوله موده چې په دښتې كې د هغوى سره نژدې وو زمونږ هيڅ شى ورك نه شو. ۱۶ په ټوله موده كې چې مونږ د دوى تر څنگ رمې خړولې، لكه د دېوال په شان يې شپه او ورځ زمونږ ساتنه كوله. ۱۷ اوس په دې باره كې فكر وكړه او وگوره چې ته څه كولاى شې، ځكه چې زمونږ په بادار او د هغه په ټوله كورنۍ باندې مصيبت راروان دى. هغه دومره بد خويه سړى دى چې هيڅوك ورسره خبرې نه شي كولاى.>

۱۸ ايډجايل وخت له لاسه ورنه كړ، هغې دوه سوه دانې ډوډۍ، د شرابو دوه ژي، پنځه تيار شوي پسونه، پنځه پيمانې وريټې شوې غلې دانې، د مميزو سل كلچې او د وچ شويو اينځرو دوه سوه كلچې يې واخيستلې او هغه يې په خړو باندې بار كړې. ۱۹ وروسته بيا هغې خپلو خدمتگارانو ته وويل: <تاسو مخكې لاړ شئ او زه درپسې ځم.> مگر هغې خپل مېړه نابال ته څه ونه ويل. ۲۰ هغه په خپل خړه باندې سپره وه او د غره لمنې ته راكوزېدله چې ناڅاپه يې داود او د هغه نفر وليدل چې د هغې خواته راروان وو. ۲۱ داود لږ مخكې ويلي وو: <دا بې فايدي وه چې د دې سړي شتمني مې په دې دښته كې وساتله، چې د هغه هيڅ شى ورك نه شو. هغه د بڼو په بدل كې راسره بد وكړل. ۲۲ خداى دې ما ووژني كه چېرې زه د سهار څخه مخكې د نابال خلكو څخه آخري نارينه هم ونه وژنم.>

٢٣) کله چې ابیجايل داود ولید، هغه په بیره د خپل خره څخه راکوزه شوه او د هغه د درناوي په خاطر ځمکې ته ټیټه شوه. ٢٤) هغه د داود پښو ته پرپوتله او وپې ویل: >ای زما باداره، پرپرډی چې ملامتي یوازې په ما باندې وي. خپلې خدمتگارې ته اجازه ورکړی چې خبرې درسره وکړم، واورئ چې ستاسو خدمتگاره څه وایي. ٢٥) زما بادار دې دغه بې کاره سړي نابال ته توجه نه کوي، هغه کټ مټ د خپل نوم په شان احمق سړی دی! ای باداره، کله چې ستاسو خدمتگاران راورسېدل زه په هغه ځای کې نه وم. ٢٦) دا څښتن دی چې تاسو یې د خپلو دښمنانو څخه د بدل اخیستلو او وژلو څخه منع کړي یی. اوس زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نوم او ستاسو په سر قسم خورم چې ستاسو دښمنان او هغوی چې غواړي تاسو ته زیان ورسوي لکه د نابال په شان به سزا ومومي. ٢٧) مهرباني وکړئ، دغه سوغات چې تاسو ته مې راوړی دی قبول کړئ او خپلو سړیو ته یې ورکړئ. ٢٨) ای ښاغلیه، هیله لرم کومه خطا چې زما څخه شوې ده هغه راته وبخښئ. څښتن به تاسو او همدارنگه ستاسو اولاده هم پادشاهان کړي، ځکه چې تاسو د هغه دپاره جنگېړئ او ترڅو پورې چې ژوندي یی، بد کار به ونه کړئ. ٢٩) که چېرې څوک په تاسو باندې حمله وکړي او ستاسو د وژلو هڅه وکړي، ستاسو څښتن خدای به تاسو داسې خوندي وساتي لکه څوک چې د یوې قیمتي خزاني ساتنه کوي. خو ستاسو دښمنان به لېرې گوزار کړي لکه څنگه چې څوک تیره په مچنوغزه باندې گوزاروي. ٣٠) او څه وخت چې څښتن هغه ټول ښه کارونه چې ستاسو سره یې وعده کړې سرته ورسوي او تاسو د اسراییلو مشر وټاکي، ٣١) نو باداره! ستاسو وجدان به د بې ځایه وژنې یا د بدلې اخیستلو د پښېمانۍ احساس نه کوي. او کله چې څښتن تاسو ته بری درکړي نو ما هېره نه کړئ.<

٣٢) داود ابیجايل ته وویل: >د اسراییلو د څښتن خدای ثنا دې وي چې نن ورځ یې ته زما د لیدلو دپاره راواستولې! ٣٣) ستا د ښه قضاوت دپاره دې د خدای شکر وي چې زه دې نن ورځ د وینې تویولو او زما په خپل لاس د بدلې اخیستلو څخه وساتلم. ٣٤) څښتن پر پښېنودم چې تاته

زيان ورسوم. مگر زه د اسراييلو د ژوندي خدای په نوم قسم خورم چې که چېرې تا زما د ليدلو دپاره بېره نه وای کړې، نو تر سهاره پورې به د نابال ټول نارينه وژل شوي وای! < ٣٥ > وروسته بيا داود هغه څه قبول کړل چې هغه ته يې راوړي وو او ورته ويې ويل: < په خير سره خپل کور ته لاړه شه، ستا خبرې مې واورېدلې او ستا غوښتنه مې ومنله. >

٣٦ اييجليل بېرته نابال ته ورغله، هغه په کور کې ؤ او يوه داسې ميلمستيا يې جوړه کړې وه لکه څنگه چې د پادشاه دپاره جوړېږي. هغه نېشه ؤ او خوشاله ؤ. نو هغې تر سبا سهاره پورې ده ته هيڅ څه ونه ويل. ٣٧ نو وروسته له هغې چې نابال په سهار کې د نېسې څخه په حال شو، هرڅه چې پېښ شوي وو، هغې ورته وويل. په هغه باندې د زړه حمله راغله او هغه بېخي فلج شو. ٣٨ نابال لس ورځې په همدې حال کې ؤ او وروسته څښتن د هغه ژوند پای ته ورساوه.

٣٩ کله چې داود واورېدل چې نابال مړ شو، هغه وويل: < د څښتن ثناه دې وي! هغه د نابال څخه زما د سپکاوی بدله واخيسته او زه يې د بد کار څخه وساتلم. څښتن نابال ته د خپلو بديو سزا ورکړه. > وروسته له هغې داود اييجليل ته پيغام واستاوه او غوښتنه يې ورڅخه وکړه چې د ده سره واده وکړي. ٤٠ د هغه خدمتگاران کرمل ته لاړل او اييجليل ته يې وويل: < داود مونږ تاته رالېږلي يو چې تا د ځان سره بوځو چې د هغه سره واده وکړي. >

٤١ اييجليل په ځمکه باندې پرمخې پرېوتله او ويې ويل: < داود ته داسې ووايي: زه ستاسو وينځه دې ته تياره يم چې ستاسو خدمت وکړم او ستاسو د خدمتگارانو پېښې ووينځم. > ٤٢ هغه ژر پاڅېده او په خپل خره باندې سپره شوه. پنځه وينځې يې ورسره روانې شوې، هغه د داود د خدمتگارانو سره لاړله او په دې توگه د هغه بنځه شوه.

٤٣ همدارنگه داود د اخينوعم سره چې د يزرعيل څخه وه هم واده کړی ؤ او دوی دواړه د هغه

ښځې شوې. (۴۴) خو شائول خپله لور ميکال چې د داود ښځه وه فلتي د لايښ زوی ته چې د جليم څخه و ورکړه.

داود بيا هم نه غواړي شائول ووژني

۲۶ (۱) بيا د زيف خلک شائول ته چې په جبعي کې اوسېده لارل او هغه ته يې وويل: <داود د حخيله په غره کې چې د يهودا دښتې ته مخامخ دی پټ شوی دی.> (۲) نو شائول د اسراييلو د درې زره غوره شويو عسکرو سره د داود د لټولو دپاره د زيف دښتې ته لاړ. (۳) شائول د حخيله په غره کې چې دښتې ته مخامخ په لاره کې دی خپلې خېمې ودرولې، مگر داود په دښته کې پاتې شو. کله چې هغه خبر شو چې شائول د هغه د لټولو دپاره راغلی دی، (۴) هغه جاسوسان واستول او پوه شو چې شائول په رښتيا رارسېدلی دی. (۵) داود سمدستي هغه ځای ته روان شو چې شائول په کې خپلې خېمې ودرولې وې. نو داود هغه ځای وليد چې شائول او د هغه د لښکرو قوماندان ابنير د نير زوی په کې ویده وو. د شائول نفر د ده په شاوخوا کې پراته وو او شائول د هغوی په منځ کې پروت و.

(۶) نو داود د حيتي اخيملک او د يوآب د ورور ايشای څخه (د دوی مور زرويه وه) پوښتنه وکړه: <ستاسو دواړو څخه به کوم يو زما سره د شائول قرارگاه ته ننوزي؟>

ايشای ځواب ورکړ: <زه درسره ځم.>

(۷) بيا د شپې په وخت داود او ايشای د شائول قرارگاه ته ورغلل او ويې ليدل چې شائول د هغې په منځ کې ویده دی او نېزه يې خپل سر ته نژدې په ځمکه کې ټومبلې ده. ابنير او عسکر د هغه په شاوخوا کې ویده وو. (۸) ايشای داود ته وويل: <نن شپه خدای ستا دښمن ستا په لاس کې

درکړی دی. اوس اجازه راکړه چې هغه په یو گوزار د هغه په خپله نېزه د ځمکې سره مېنځ کړم او دوهم گوزار به پرې ونه کړم.

۹ مگر داود ابیشای ته وویل: >هغه له منځه مه وړه! څښتن به په یقین سره هغه چاته سزا ورکړي چې د هغه غوره شوي پادشاه ته زیان ورسوي.< ۱۰ داود زیاته کړه: >په ژوندي څښتن قسم، هغه ورځ به راشي چې څښتن شاتول ووژني. یا په خپل اجل مړ شي او یا په جگړه کې ووژل شي. ۱۱ څښتن دې داسې نه کړي چې زه دې هغه چاته د زیان رسولو هڅه وکړم چې څښتن پادشاه کړی دی! اوس هغه نېزه او د اوبو کوزه چې د ده سرته ایښې دي راواخله او څه چې لار شو. ۱۲ نو داود نېزه او د اوبو کوزه چې د شاتول سرته ایښې وې راواخیستلې او هغه او ابیشای لارل. هیچا ونه لیدل او پوه نه شول چې څه پېښ شول او هیڅوک راوینښ نه شو. هغوی ټول ویده وو، ځکه چې څښتن په هغو ټولو باندې دروند خوب راوستی ؤ.

۱۳ بیا داود د درې بلې خواته تېر شو او د غونډۍ په سر باندې ودرېد. د دوی ترمنځ زیاته فاصله وه. ۱۴ داود ابیر او د شاتول لښکرو ته نارې ووهلې: >ای ابیره! ته زما اواز اورې؟<

ابیر ځواب ورکړ: >ته څوک یې چې نارې وهې او پادشاه راپاخوې؟< ۱۵ داود ځواب ورکړ: >ای ابیره! په اسراییلو کې ستا په شان تکړه سړی څوک شته؟ نو بیا ولې د خپل بادار یعنې پادشاه ساتنه نه کوې؟ همدا اوس یو څوک قرارگاه ته ننوتی ؤ چې ستا بادار ووژني. ۱۶ ای ابیره! ته په خپله وظیفه کې ناکام شوې، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاسو ټول د مرگ وړ یئ، ځکه چې تاسو د خپل بادار چې څښتن هغه پادشاه کړی دی ساتنه نه ده کړې. وگوره! چېرته ده د پادشاه نېزه؟ چېرته ده د اوبو هغه کوزه چې د هغه سرته ایښې وه؟<

۱۷ شاتول د داود اواز وپېژانده او وپې ویل: >ای زما زویه داوده، آیا دا ستا اواز دی؟<

داود ځواب ورکړ: <هو، اعليحضرته! دا زما اواز دی.> (۱۸) او هغه زياته کړه: <ای باداره، تاسو ولې خپل نوکر تعقیبوی؟ ما څه کړي دي؟ کوم جرم مې کړی دی؟> (۱۹) ای اعليحضرته، زما خبرې واورئ، که چېرې داسې وي چې څښتن تاسو زما په ضد لمسولی یی، نو یوه نذرانه دې قبوله کړي. مگر که چېرې دا د ځينو خلکو کار وي، نو د څښتن لعنت دې په هغوی باندې نازل شي. ځکه چې هغوی زه د څښتن د وطن څخه چېرته چې زما کور ؤ بل هېواد ته وشړلم. يعنې دا چې هغوی ما مجبوروي چې د پرديو خدايانو عبادت وکړم. (۲۰) اوس مه پرېږدئ چې د څښتن د حضور څخه لېرې په پردی خاوره کې ووژل شم. د اسرايلو پادشاه د څه دپاره راوړي چې زما په شان يوه ورېره ووژني؟ هغه ولې لکه د يوې زرکې په شان ما لتوي؟>

(۲۱) شائلو ځواب ورکړ: <ما خطا کړې ده! بېرته راشه، ای زما زويه داوده! په دې خاطر چې نن شپه دې زه ژوندی پرېښووم، زه به بيا هيڅکله تاته زیان ونه رسوم. زما رفتار احمقانه ؤ! ما ډېره لويه غلطي کړې ده.>

(۲۲) داود ځواب ورکړ: <ای اعليحضرته! ستاسو نېزه دلته ده، ستاسو د سړيو څخه دې يو نفر راشي او هغه دې واخلي.> (۲۳) څښتن هر هغه چاته اجر ورکوي چې نېک او وفادار وي. هغه نن ته ماته په لاس راکړی وې مگر ما ونه غوښتل هغه چاته زیان ورسوم چې څښتن د پادشاه په توگه غوره کړی دی. (۲۴) لکه څنگه چې نن ما ستا ژوند وژغوره، نو څښتن دې هم زما ژوند وژغوري او ما دې د ټولو مصیبتونو څخه خلاص کړي.>

(۲۵) نو شائلو داود ته وويل: <ای زما زويه داوده! خدای دې تاته برکت درکړي، ته به مهم کارونه وکړې او په هغو کې به بريالی یی.> نو داود په خپله لاره لاړ او شائلو خپل کور ته ستون شو.

۲۷ ﴿۱﴾ خو داود د خپل ځان سره فکر وکړ: <يوه ورځ به شائول ما ووژني، زما دپاره ترټولو

بڼه خبره دا ده چې د فلسطينيانو خاورې ته وتښتم. نو شائول به په اسراييلو کې زما د لټون څخه

لاس واخلي او زه به د هغه له لاسه خلاص شم.> ﴿۲﴾ نو داود د خپلو شپږسوه نفرو سره د

اسراييلو د سرحد څخه تېر شو او د جت پادشاه آخيش ته چې د معوک زوی ؤ ورغی. ﴿۳﴾ داود

او د هغه نفر په جت کې د آخيش سره ځای په ځای شول. د هر سړي سره خپله کورنۍ وه.

همدارنگه د داود سره خپلې دوه بڼې يعني يزرعيلي اخينوعم او د نابال کونډه ابيجايل کرملي وې.

﴿۴﴾ کله چې شائول واورېدل چې داود جت ته تښتېدلی دی، هغه د داود د لټولو هڅه پرېښوده.

﴿۵﴾ داود آخيش ته وويل: <که زما څخه خوشاله یی ماته یو وړوکی ښار راکړئ چې په کې

واوسېږم. باداره! زما دپاره دا لازمه نه ده چې ستاسو سره په پایتخت کې واوسېږم.> ﴿۶﴾ نو

آخيش په هغه ورځ داود ته د صقلع ښار ورکړ او له دې کبله د صقلع ښار تر نن ورځې پورې د

يهودا د پادشاهانو دی. ﴿۷﴾ داود يو کال او څلور میاشتې د فلسطينيانو په خاوره کې ژوند وکړ.

﴿۸﴾ په دې دوران کې به داود او د هغه نفرو په جشوريانو، جرزبانو او عماليقيانو باندې حملې

کولې. دغه قومونه د ډېرې اوږدې مودې راپدېخوا په هغه خاوره کې چې د شور څخه تر مصر

پورې رسېده اوسېدل. ﴿۹﴾ کله به چې داود په يوې سيمې باندې حمله کوله نو يو سړی يا بڼڅه به

بې هم ژوندی نه پرېښود. همدارنگه د هغوی پسونه، غوايان، خره، اوبنان او حتی کالي به يې

اخيستل. بيا به بېرته آخيش ته راستنېده. ﴿۱۰﴾ کله به چې آخيش پوښتنه کوله: <دا څل دې په کوم

ځای باندې يرغل کړی دی؟> داود به ورته ويل: <زه د يهودا جنوبي برخې ته> يا <د یرحمئیل

سيمې ته> يا <هغې سيمې ته تللی وم چې قينيان په کې اوسېږي.> ﴿۱۱﴾ داود به هر يو سړی او

بڼڅه وژل، ترڅو چې هيڅوک ونه شي کولای بېرته جت ته لاړ شي او خبر ورکړي چې داود او د

هغه سړيو په رښتيا سره څه کړي دي. تر هغه وخته پورې چې داود په فلسطين کې اوسېده همداسې به يې کول. (۱۲) آخيش په داود باندې باور کاوه او د ځان سره به يې ويل: <د هغه خپل قوم اسرائيل د هغه څخه دومره زياته کرکه کوي، چې هغه به ټول عمر زما خدمت کوي.>

۲۸ (۱) په هغو ورځو کې فلسطينيانو خپل ځواکونه راغونډ کړل چې د اسرائيلو سره جنگ وکړي. آخيش داود ته وويل: <ته بايد پوه شې چې ته او ستا سړي بايد زما د لښکرو سره ملگرتيا وکړئ.>

(۲) داود وويل: <تاسو به په خپله ووينئ چې ستاسو نوکر څه کولی شي.>
آخيش ځواب ورکړ: <ډېر ښه، زه به تا ټول عمر خپل ساتونکی وټاکم.>

شائول د يوې کوډگرې سره مشوره کوي

(۳) په دې وخت کې سموئيل مړ شوی ؤ او ټولو اسرائيليانو د هغه دپاره وير کړی ؤ او هغه يې په خپل ښار يعنې رامه کې ښخ کړی ؤ. شائول کوډگران او هغه خلک چې د مړو د ارواحگانو سره خبرې کولې د اسرائيلو څخه شړلي وو.

(۴) د فلسطينيانو لښکرې سره راټولې شوې او د شونيم ښار ته نژدې يې خپمې ودرولې. شائول ټول اسرائيليان راغونډ کړل او د جلبوع په غره کې يې خپمې ودرولې. (۵) کله چې شائول د فلسطينيانو ځواکونه وليدل هغه ووېرېد او زړه يې سخت ريډه. (۶) نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه چې څه وکړي، مگر څښتن هغه ته نه د خوبونو، نه د اوريم په استعمالولو او نه د نبيانو په وسيله ځواب ورکړ. (۷) نو شائول خپلو درباريانو ته حکم وکړ: <ماته يوه ښځه راپيدا کړئ چې

کوډگره وي او د مرو د ارواحگانو سره مشورې کوي چې زه هغې ته ورشم او ورڅخه پوښتنه وکړم. <

هغوی ځواب ورکړ: <د عین دور په ښار کې یوه کوډگره ښځه شته.>

۸ نو شاتول خپله خبره بدله کړه، نور کالي یې واغوستل او د خپلو دوه نفرو سره د شپې په تیاره کې هغې ښځې ته ورغی. هغه ورته وویل: <زما دپاره د ارواحگانو سره مشوره وکړه او ماته ووايه چې څه کېدونکي دي. هغه سړی ماته راوغواړه چې زه یې نوم درته وایم.> ۹ مگر ښځې هغه ته وویل: <بېشکه ته پوهېږې چې شاتول څه کړي دي، هغه کوډگران او هغه څوک چې د مرو د ارواحگانو سره خبرې کوي د هېواد څخه شړلي دي. ولې دې راته دام ایښی دی چې ومې وژنې؟>

۱۰ شاتول هغې ته د ژوندي څښتن په نوم باندې قسم وخوړ او ویې ویل: <په دې کار به ته سزا ونه مومي.>

۱۱ نو ښځې پوښتنه وکړه: <څوک درته راوغواړم؟>

هغه وویل: <سموئیل راته راوغواړه.>

۱۲ کله چې هغې ښځې سموئیل ولید، په لوړ اواز یې چیغې ووهلې. هغې شاتول ته وویل: <زه دې ولې وغولولم؟ ته شاتول یې!>

۱۳ پادشاه هغې ته وویل: <مه وپېرېږه! څه شی وینې؟>

ښځې په ځواب کې وویل: <زه یوه ارواح وینم چې د ځمکې څخه بیرون راوړي.>

١٤ هغه پوښتنه وکړه: <هغه د څه شي په شان ښکاري؟>

هغې وويل: <يو زوړ سړی چې چپنه يې اغوستې ده راپورته کيږي.> نو شائول پوه شو چې سموئيل دی، هغه د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت.

١٥ سموئيل شائول ته وويل: <زه دې ولې په تکليف کړم چې بېرته راشم؟>

شائول وويل: <زه په لوی مصيبت باندې اخته يم. فلسطينيان زما سره جگړه کوي، خدای زما څخه خپل مخ اړولی دی او ماته نور نه د نبيانو او نه د خوبونو په وسيله ځواب راکوي. نو تاسو مې د دې دپاره راوغوښتلئ چې راته ووايئ چې څه وکړم.>

١٦ سموئيل وويل: <اوس چې څښتن ستا څخه مخ اړولی دی او ستا دښمن شوی دی ولې زما

سره مشوره کوې؟> ١٧ څښتن هغه څه کړي دي چې زما په وسيله يې تاته ويلي وو. هغه ستا څخه پادشاهي اخيستي او داود ته يې ورکړې ده. ١٨ تا د څښتن د حکم څخه سرغړونه وکړه او د هغه قهر او غضب دې عماليقيانو ته ونه ښود. نو ځکه څښتن دا ورځ په تا باندې راوستې ده. ١٩ پرته له دې به څښتن اسراييل او تا دواړه فلسطينيانو ته په لاس ورکړي او سبا به ته او ستا زامن زما سره يې. څښتن به د اسراييلو لښکر هم فلسطينيانو ته تسليم کړي.>

٢٠ شائول سمدلاسه پرېوت او په ځمکه باندې اوږد وغزېده. د سموئيل له خبرو څخه ډېر

ووېرېده. هغه خپل قوت له لاسه ورکړی و ځکه چې هغه ټوله ورځ او ټوله شپه هيڅ شی نه و خوړلی. ٢١ کله چې هغه ښځه شائول ته ورغله او ويې ليدل چې هغه ډېر وېرېده، هغې ورته وويل: <گورئ، باداره! ما خپل ځان په خطر کې واچاوه او تاسو چې څه ماته ويلي وو هغه کار مې وکړ. ٢٢ اوس مهرباني وکړئ څه چې زه وایم هماغسې وکړئ. اجازه راکړئ چې ستاسو دپاره يو څه خواړه تيار کړم. تاسو بايد څه وخورئ ترڅو د سفر دپاره پوره قوت پيدا کړئ.>

٢٣ شائول انکار وکړ او ويې ويل: <نه يې خورم.> مگر د هغه نفرو او هغې بنځې هغه وهخواوه او هغه د دوی خبره ومنله. هغه د ځمکې څخه راپورته شو او په کټ باندې کښېناست. ٢٤ هغې بنځې په کور کې يو چاغ سخوندر درلود، هغه يې په بېره سره حلال کړ. وروسته هغې يو څه اوږه راواخيستل، ويې اغزل او فطيره ډوډۍ يې پخه کړه. ٢٥ بيا يې هغه خواږه د شائول او د هغه د نفرو په مخ کې کښنودل او هغوی وخورل. په هماغه شپه هغوی پاڅېدل او روان شول.

فلسطينيان داود نه قبلوي

٢٩ ١ فلسطينيانو خپل ټول ځواکونه په افيق کې راټول کړل او اسراييليانو په يزرعيل کې د چينې سره خپلې خېمې ودرولې. ٢ د فلسطين پادشاهانو د خپلو سل کسيزو او زر کسيزو ټوليو سره حرکت وکړ. داود او د هغه نفر د آخيش پادشاه سره په هغوی پسې روان شول. ٣ د فلسطينيانو قوماندانانو دوی وليدل او پوښتنه يې وکړه: <دا عبرانيان دلته څه کوي؟>

آخيش ځواب ورکړ: <دا داود دی، چې د اسراييلو د پادشاه شائول عسکري منصبدار دی. هغه زما سره د يو کال نه زياته موده اوسېږي. له هغې ورځې څخه چې دی ماته اوبنتی دی ما په هغه کې هيڅ غلطي نه ده موندلې.>

٤ مگر د فلسطينيانو قوماندانان په آخيش باندې په قهر شول او هغه ته يې وويل: <دا سړی بېرته هغه ښار ته ولېږه چې هغه ته دې ورکړی دی. هغه مه پرېږده چې زمونږ سره جنگ ته لاړ شي، کېدای شي چې د جنگ په وخت کې هغه زمونږ په ضد شي. ځکه هغه ته ښه فرصت دی چې زمونږ د نفرو د سرونو پرې کولو په وسيله د خپل بادار مهرباني حاصله کړي. ٥ دا هماغه داود دی د چا په هکله به چې خلکو د گډېدلو په وخت کې دا سندري ويلې: شائول زرگونه وژلي دي، خو داود د يو په لس د هغه نه زيات وژلي دي.>

٦ نو آخيش داود راوغونبست او ورته ويې ويل: <زه د اسراييلو د ژوندي خښتن په نوم قسم خورم چې ته ماته وفادار يې او زه په دې خوښ يم چې زما سره لاړ شې او وجنگيرې. د هغې ورځې څخه چې ته ماته را اوښتې يې په تا کې مې کومه غلطي پيدا نكړه. مگر نور پادشاهان تا نه خوښوي. ٧ اوس بېرته كور ته وگرځه او هيڅ داسې كار ونه كړې چې د سولې خلاف وي او فلسطيني پادشاهان ورباندې خفه شي.>

٨ داود ځواب وركړ: <اى ښاغليه، زما څخه كومه غلطي شوې ده؟ لكه څنگه چې تاسو وايئ، له هغې ورځې څخه چې ما ستاسو خدمت شروع كړى دى په ما كې مو هيڅ غلطي ونه موندله. نو ولې زه نه شم كولى چې ستاسو سره لاړ شم او د خپل بادار پادشاه د دښمنانو سره وجنگېرم؟>

٩ آخيش ځواب وركړ: <زه يې منم، زما په نظر كې ته لكه د خداى د فرښتې په شان وفادار يې، مگر قوماندانانو وويل چې ته نه شې كولى چې زمونږ سره جنگ ته لاړ شې. ١٠ نو اى داوده! تاسو ټول چا چې شائول پرېښود او ماته راوونښتئ، سبا سهار مجبور ياستئ چې وختي پاڅېرئ او څنگه چې رڼايي شي نو لاړ شئ.>

١١ نو داود او د هغه سړي سهار وختي پاڅېدل چې بېرته د فلسطين خاورې ته لاړ شي. فلسطينيان يزريعيل ته روان شول.

د عماليقيانو په خلاف جگړه

٣٠ ١ داود او د هغه نفر په دريمه ورځ صقلغ ته ورسېدل. هغه مهال چې هغوى هلته نه وو، عماليقيانو د يهودا په جنوب او صقلغ باندې يرغل كړى ؤ. صقلغ يې سوزولى ؤ ٢ او ښځې او كوچنيان يې د اسيرانو په توگه له ځان سره بيولي وو، مگر څوك يې وژلي نه وو. ٣ كله چې

داود او د هغه نفر صقلغ ته راورسېدل دوی پوه شول چې بنار سوزېدلی دی او د هغوی ښځې، زامن او لورګانې اسیران شوي دي. (۴) نو داود او د هغه نفرو په لوړ اواز سره تر هغې پورې وژړل چې په هغوی کې نور د دې توان پاتې نه شو چې وژاړي. (۵) حتی د داود دوه ښځې، یزرعیلي اخیנוعم او د کرملې نابال کونډه ایجایل هم اسیرې شوې وې.

(۶) داود ډېر زیات پریشانه شو ځکه چې د هغه نفرو د هغه د سنگسارولو خبرې کولې. هغوی د خپلو ماشومانو د لاسه ورکولو له کبله ډېر په قهر وو. مګر داود د خپل څښتن خدای څخه د زړه قوت لاس ته راوړ. (۷) بیا داود د اخیملک زوی ایباتار کاهن ته وویل: <مقدس پېشېند ماته راوړه> او ایباتار دا کار وکړ. (۸) داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: <آیا زه د هغو یرغلګرو پسې ورشم؟ او هغوی ته به ورسیرم؟>

څښتن ځواب ورکړ: <ورپسې ورشه! ته به په یقین سره هغوی ته ورسېږې او اسیران به ازاد کړې.>

(۹) نو داود او د هغه شپږسوه نفره روان شول. کله چې هغوی د بسور خوږ ته ورسېدل د دوی څخه ځینې هلته پاتې شول. (۱۰) داود د څلورسوه نفرو سره تعقیبولو ته دوام ورکړ. نور دوه سوه نفره دومره ستړي شوي وو چې ویې نه شو کولی د هغه خوږ څخه تېر شي نو دوی شاته پاتې شول.

(۱۱) د داود نفرو یو مصري سړی په صحرا کې پیدا کړ او هغه یې داود ته راوست. هغه ته یې یو څه خواړه او اوبه ورکړل، (۱۲) همدارنګه یې د اینځرو له کلچې څخه یوه ټوټه او د ممیزو دوه کلچې ورکړې. وروسته له دې چې هغه یې وخورلې هغه بېرته قوي شو ځکه چې هغه درې ورځې او درې شپې نه څه خوړلي وو او نه څه څښلي وو. (۱۳) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ستا بادار څوک دی او د کوم ځای یې؟>

هغه ځوان ځواب ورکړ: <زه مصری یم او د یوه عمالیکي غلام یم. درې ورځې کیږي چې ناروغ شوی یم، په دې خاطر مې خپل بادار پرېښودم. (۱۴) مونږ د کریتیانو په علاقه، د یهودا په جنوبي برخه او د کالیب په سیمه باندې یرغل وکړ او همدارنگه مونږ د صقلغ ښار وسوزاوه.>

(۱۵) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <آیا ته به ما د هغو یرغلګرو پورې ورسوي؟>

هغه ځواب ورکړ: <ماته د خدای په نوم باندې قسم وخوره چې ته به مې نه وژنې او نه به مې خپل بادار ته په لاس کې ورکوې، نو زه به تا هغوی ته ورسوم.> (۱۶) نو دغه مصري داود هغوی ته ورساوه. یرغلګران په هر ځای کې خپاره شوي وو او د هغه ډېر لوی غنیمت له کبله چې د فلسطین او یهودا څخه یې نیولې و، خوړل یې او څښل یې او جشن یې نیولې و. (۱۷) په راتلونکې ورځ د لمړخاته څخه مخکې داود په هغوی باندې حمله وکړه او تر ماښامه پورې یې جنگ وکړ. یې له هغو څلورسوه ځوانانو چې په اوبنانو باندې سپاره شول او وتښتېدل بل هیڅ یو ورڅخه په تېښته بریالی نه شو. (۱۸) داود ټول شیان چې عمالیکیانو وړي وو وژغورل چې په هغو کې د هغه دوه ښځې هم شاملې وې. (۱۹) هیڅوک نه و ورک شوی، نه ځوان او نه زور، نه زامن او نه لورګانې او نه هغه شیان چې عمالیکیانو د خپلو ځانونو دپاره د غنیمت په توګه نیولي وو. داود هرڅه بېرته تر لاسه کړل. (۲۰) همدارنگه داود د عمالیکیانو ټولې رمې او پادې واخیستلې او د هغه نفرو دا د نورو څارویو په مخکې بیول او ویل یې: <دا د داود غنیمت دی!>

(۲۱) وروسته بیا داود هغو دوه سوه نفرو ته ورغی چې له ډېرې ستومانی څخه یې نه شو کولی چې د هغه پسې لاړ شي او د بسور په خوړ کې د هغه څخه شاته پاتې شوي وو. هغوی د داود او د هغو خلکو هرکلي ته ووتل چې د هغه سره وو. څنگه چې داود او د هغه نفر ورنژدې شول هغه د هغوی سره روغېر او د احوال پوښتنه وکړه. (۲۲) مګر ځینو بدو او بې کاره سړیو چې د داود سره تللي وو وویل: <دوی زمونږ سره لاړ نه شول نو مونږ به د غنیمت څخه دوی ته هیڅ ورنه کړو. دوی کولی

شي چې خپلې بنځې او ماشومان واخلي او لاړ شي.

۲۳ مگر داود ځواب ورکړ: >ای زما ورونو! د هغه شيانو سره چې څښتن مونږ ته راکړي دي داسې کار نه شی کولی! څښتن مونږ سلامت وساتلو او په يرغلگرو باندې يې مونږ ته بری راکړ. ۲۴ څوک به په دې هکله ستاسو سره موافق نه دي. د هغه سړي برخه به چې د لوازمو سره پاتې کيږي د هغه چا د برخې سره برابره وي چې جنگ ته ځي. د ټولو برخې به يو برابر وي. < ۲۵ داود دا يو قانون وټاکه او له هغه وخت نه تر نن ورځې پورې په اسراييلو کې د هغه څخه پيروي کيږي.

۲۶ کله چې داود صقلغ ته ستون شو، هغه د غنيمت يوه برخه خپلو ملگرو ته چې د يهودا سپين ږيري وو د دې پيغام سره ولېږله: >دا د هغه غنيمت يوه برخه چې مونږ د څښتن د دښمنانو څخه نيولی ؤ ستاسو دپاره سوغات دی. < ۲۷ هغه دا سوغاتونه هغو خلکو ته چې په بيت ئيل، د يهودا د جنوب په راموت کې او هغو خلکو ته چې د يتير، ۲۸ عروعر، سفموت، اشموع، ۲۹ او د راکال په ښارونو کې وو او هغو ښارونو ته چې د يرحمئيليانو او د قينيانو خپلونه په کې اوسېدل، ولېږل. ۳۰ همدارنگه يې هغو خلکو ته چې د حرما، بورعاشان او عتاق په ښارونو کې وو ۳۱ او د حبرون خلکو ته يې هم ولېږل. په دې توگه داود دا سوغاتونه ټولو هغو ځايونو ته ولېږل چېرته چې هغه او د هغه سړي په کې گرځېدلي وو.

د شائول او د هغه د زامنو مړينه

(اول تواريخ ۱۰: ۱ - ۱۲)

۳۱ ۱ فلسطينيانو د جلبوع په غره کې د اسراييلو سره جنگ وکړ. په هغه ځای کې ډېر اسراييليان ووژل شول او پاتې يې چې په هغو کې شائول پادشاه او د هغه زامن هم شامل وو

وتښتېدل. (۲) مگر فلسطينيانو هغوی ډېر سخت تعقيب کړل او د شائول درې زامن، يوناتان، ايناداب او ملکيشوع يې ووژل. (۳) د شائول شاوخوا جگړه ډېره سخته شوه او کله چې غشي ويشتونکي هغه ته ورسېدل نو هغه يې ډېر سخت ټپي کړ. (۴) شائول خپل عسکر ته چې د هغه وسله يې انتقالوله وويل: >خپله توره راوباسه او ما ووژنه، ترڅو دا کافر فلسطينيان راباندې نه ملنډې ووهي، نه مې په عذاب کړي او نه مې ووژني.< مگر هغه ځوان د دې کار څخه ډېر ووپرېد. نو شائول خپله توره راواخيستله او ځان يې ورباندې وغورزاوه. (۵) کله چې هغه ځوان وليدل چې شائول مړ شوی دی، نو هغه هم په خپلې تورې باندې ځان وغورزاوه او د شائول سره يوځای مړ شو. (۶) نو په دې ډول شائول، د هغه درې زامن، هغه ځوان عسکر او د هغه ټول جنگيالي په هغه ورځ يوځای سره مړه شول. (۷) کله چې د يزرعيل د درې د بلې خوا او د اردن د سيند د ختيځې خوا اسراييليانو واورېدل چې د اسراييلو لښکر ټښتېدلی دی او دا چې شائول او د هغه زامن وژل شوي دي، دوی خپل ښارونه پرېښودل او وتښتېدل. نو فلسطينيان راغلل او په دغو ښارونو کې ځای په ځای شول.

(۸) د جنگ څخه يوه ورځ وروسته فلسطينيان د مرو د لوت کولو دپاره ورغلل، نو هغوی د شائول او د هغه د درې زامنو مړي پيدا کړل چې د جلبوع په غره کې پراته وو. (۹) دوی د شائول سر پرې کړ، د هغه څخه يې زغرې وويستلې او د فلسطين ټول هېواد ته يې استازي ولېږل چې دا زېری په خپلو بتخانو او خپلو خلکو په منځ کې خپور کړي. (۱۰) دوی د شائول وسلې د عشاروت په بتخانه کې کېښودلې او د هغه مړی يې د بيت اشان په دېوال باندې مېخ کړ.

(۱۱) کله چې په جلعاد کې د يابيش د ښار خلکو د هغه څه په باره کې چې فلسطينيانو په شائول باندې کړي وو، واورېدل، (۱۲) د هغوی تر ټولو زړور سړي ووتل او ټوله شپه يې بيت شان ته سفر وکړ. هغوی د شائول او د هغه د زامنو مړي د دېوال څخه راکوز کړل، يابيش ته يې راوړل او هلته يې وسوزول. (۱۳) وروسته بيا هغوی د دوی هډوکي راواخيستل، هغه يې په ښار کې د غز د ونې

لاندې بڼخ کړل او د اوو ورځو دپاره يې روژه ونيوله.